GOORGALM

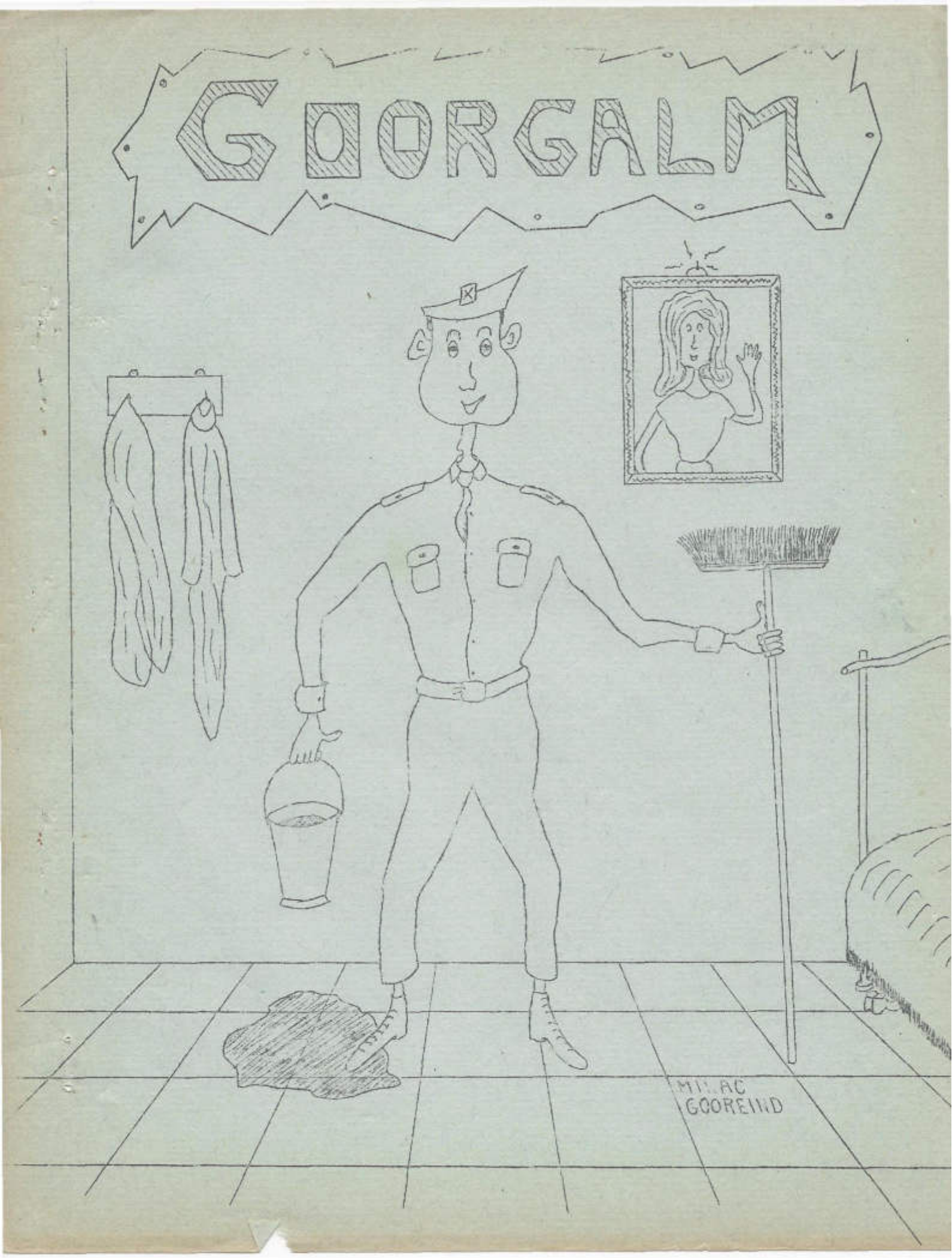

GOORGALM

Maandelijks Tijdschrift - 1ste jaargang

september '68 nr 5

Verantwoordelijke uitgever:

M I L A C - Gooreind, Oud Gooreind 12 Gooreind.

REDAKTIE nieuws

```
+ + + + + + + + + + + + + + + + + + + +
+                                     +
+   WIJ REIZEN OM TE LEREN!!!!!       +
+                                     +
+ + + + + + + + + + + + + + + + + + + +
```

En met z'n allen zijn we weer op reis geweest. De enen trokken naar Tsjecho-slowakije, de anderen naar het goed van Koch of naar St Anneke. Ik persoonlijk verkies een zalig verblijf op St Anneke, maar vermits goesting koop is zullen we het daar nu niet over hebben.

Van onze flierefluitende korrespondent in Tsjecho-slowakije vernamen we dat het eten er lekker is, het klimaat zwoel en de nachtelijke ontspanningsmogelijkheden prima. Onze imperialistische korrespondent J. wist ons verder te vertellen dat het volk er arm is, maar zeer vriendelijk en vooral gastvrij. Het geitje waarmee J. het land doorkruiste genoot een enorme belangstelling vanwege de plaatselijke bevolking. Eerst meende hij dat het kwam omdat ze het een lief aangenaam bakje vonden, maar toen hij na enkele dagen reeds een jota tsjechisch begon te snappen, hoorde hij een man, die met moeite een meewarig glimlachje trachtte te onderdrukken, mompelen:"Ik dacht dat ze in het westen betere auto's hadden dan hier." En van toen af merkte hij regelmatig een of andere brave huismoeder op, die ijlings in haar huisje vluchtte om het daar uit te gieren. Immers een vreemdeling in het gezicht uitlachen past niet voor een gastvrije bevolking.

Uit Zwitserland hoorden we een andere koebel luiden. Redaktielidje T. trok er met de ganse familie naartoe. Toen wij de familie V. bij haar thuiskomst begroetten, hadden wij de indruk dat alle leden, met uitzondering van T. er afgemat en vermagerd uitzagen. Vermits wij de waarheid, de gehele waarheid en niets dan de waarheid willen dienen, hebben wij een klein onderzoekje ingesteld en zijn tot de ontzettende konklusie gekomen dat T., uit koleire omdat zijn lief niet meemocht, als een maniak de Zwitserse bergweiden heeft afge(g)raasd. Naar wij uit doorgaans welingelichte bron vernamen vond T. het leuk om tegen 120 pér uur een berg af te rijden. Met zijn één oog toe, en met zijn ander pinkend naar de één of andere Zwitserse "Jungfrau", gierde T'tje op 2 wielen door de haarspeldbochten. Toen wij over deze roekeloze daad om uitleg verzochten vertrouwde de spuiter ons toe: "Zo versleten er maar 2 banden tegelijk in plaats van anders 4!" De aandachtige lezer vraagt zich waarschijnlijk af: "En lieten ze dat

van thuis zo maar toe?" Ja, goeie lieve lezeres en geachte lezer, dat lieten ze zo maar toe. Ze konden immers niets gezegd krijgen van de schrik!!

Ons redaktielid W. trok met het vrouwtje het verre Duitsland in om fotootjes te gaan maken van het zwarte woud, zwart-wit foto's uiteraard. W. hoopte ook om ginder lekker te bruinen, maar telkens als dat tijdens de dag gebeurd was werden zij 's avonds, bij een heerlijke wandeling door het woud, verrast door een stortbui, zodat al het mooie bruin er weer netjes afspoelde. Terug uit Duitsland is W. dan onmiddelijk een week aan het keienven gaan kamperen alwaar de zon hem bakte tot een halve neger.

Onze nieuwbakken aanwinst J. trok als scoutsleider mee op kamp naar Marche-en-Famenne. Daar leerde hij dat men in een tent verschrikkelijk nat kan worden, als deze niet waterdicht is en als het buiten regent. Toen hij op een schone morgen, verkleumd van de kou, de brievenbus lichtte, bleek er als klap op de vuurpijl ook nog een expressbrief voor hem te zijn waarin vader V. hem verzocht onmiddellijk naar huis te komen, daar men J. in het "Klein Kasteeltje" met ongeduld verbeidde.

Ons prikkend redaktielid P. bleef in de omgeving van Gooreind, waar hij alle hooimijten verkende. In zijn vrije uurtjes, als hij niet ergens te velde lag te slapen, werkte P. samen met de vrienden kajotters aan het lokaal, en slechts nu en dan, op één of andere zondag, bezocht hij de één of andere (Wezel)kermis, alwaar hij dan één of ander pintje dronk.

Onze kassier R. fietste van het ene jeugdkamp naar het andere. Hij vervulde tijdens de vakantie, wanneer er alleen maar geld buitengaat en niets binnenkomt, de rol van jeugdnieuwsverzamelaar. Dat hij met de "fiets" van hier tot in het diepste van de Ardennen reed, bewijst eens te meer dat men van het djobke "kassier van Goorgalm" niet rijk wordt!

Bij de kategorie mensen, die verlof pakken om stommiteiten uit te halen, behoort dit keer, tot ons groot spijt, ook een redaktielid, waarvan wij de naam in deze inleiding angstvallig geheim zullen houden. Voor de abonnenten die niet weten waarover het juist gaat, vertel ik er graag bij dat stommiteiten aanvangen het Gooreinds synoniem voor trouwen is. In deze kategorie verlofgangers treffen wij gewoonlijk brave jongetjes aan, "fizzapapakes" die steeds aan moeder's rokken hangen, niet van huis weg te slaan zijn, nooit eens trakteren in een café (als ze er toevallig eens komen wel te verstaan), mannekes die de broek van uw lijf zouden rijden met een brullend kruipwagentje, maar die te schoon zijn om een goede dag te zeggen. Deze ventjes zitten meestal hun broek te verslijten op een of ander kantoor, en hebben verder de ambetante gewoonte om over alles hun zegje te hebben en de mensen te beknibbelen. Het moet wel zijn dat de goede God oneindig barmhartig is, want anders zouden die moeiallekens nooit aan een vrouw geraken. Ik zou zo zeggen: " 't Is een schoon opruiming als ze van de baan zijn!"

Dan blijft er nog onze voorzitter. Hier, lieve lezeres en geachte lezer, verzoek ik u om even uw boterhammetje opzij te leggen, uw mond leeg te eten, eens diep in te ademen, en dan even de ogen te sluiten.

Dan kunt u nu, rustig en ontspannen dat ene woord lezen, waarmee zo kernachtig kan weergegeven worden wat onze voorzitter allemaal uitspookte tijdens de vakantie:

" N I E T S "

Zo! Daarmee weet u weeral wat wij allemaal aanvingen en niet uithaalden tijdens de "voorbije" vakantie. Want wat er ook van zij, bij het verschijnen van dit "vallende-bladeren" nummer is de vakantie '68 voor de meesten weeral voorbij. Ieder bracht ze door op zijn manier. Wij hopen dat het voor allen prettig verlopen is en dat ge allemaal weer op post zijt om deze goorgalm verder uit te pluizen.

En de soldatentraditie getrouw fluisteren we: "Nog 365 en 't is weeral vakantie!! JOEPIE!!!!!!!"

Aan het einde van deze redaktionele reisverhalen willen wij dan al de lieftallige lezeressen en de vriendelijke lezers danken, die ons vanuit diverse wereldsteden en dito dorpen, een prentbriefkaart stuurden, zelfs al stond er dan een ezel of een minuskuul geklede dikke dame op. Allen krijgen netjes een plaatsje in dit redaktienieuws, en hun kaartjes bergen wij met zorg op in onze archieven.

Wij kregen een kaartje van:

- Jeanne en Vica: K.L.J.-groeten vanuit de studiedagen.
- Robert Degueldere, z'n vrouwtje Lia en z'n lief zusje Suzy, vanuit Mijas (Costa Del Sol)
- Bej en Cecil (chiroleidsters wuustw.) vanuit Neeroeteren
- Luce en André Mattheeussen (i-a,i-a,i-a!) vanuit St Hubert.
- G.Laeremans vanuit Djerba (Tunesië), die ons tevens meedeelt dat het verschijnen van Goorgalm in Tunesië nog op primitieve wijze nl. met grote jachthoorns, wordt aangekondigd!!
- Redaktielidje Toontje, vader John en moeder Mit, en z'n twee allerliefste zusjes Elvire en Denise, vanuit Locarno-Zwitserland
- Leon Blom, z'n vrouwtje en zoon Marc,
  vanuit: Oberammergau (Duitsland)
  Elmen (2) (Oostenrijk) Vooral dank voor dat laatste kaartje Leon, moesten we de tekening ook kunnen afdrukken...Nehme ich 1 Pfund oder 2 Stück ?
- De familie J. Vorsselmans-Vervoort
  vanuit: Heidelberg am Neckar: zijn (?) al tot hier geraakt!
  Praag: voorlopig nog niet in kwikmijn
  Wenen: nee Jan, foto voorkant niks voor mij!
- De families Mattheeussen-Lenaerts en Nuytemans-Faes vanuit Dinant
- Mr. en Mevr. L. Vorsselmans-Goossens vanuit Luxemburg, die wij hartelijk danken voor het bijgevoegde nieuwe abonnement!
- Jozef Vaelenberghs vanuit Poulseur.
- Jackie Carvers, Louis Goolenaerts, Louisa Jacobs, Emma Roelen en Alfons Jacobs vanuit Lourdes
- Räksha, Hathi, Baloo, Kaa, Chill, Akela, de aalmoezenier, tante Hilda, tant' Els, tante May en alle welpen vanuit Westmalle.

- Alle scouts vanuit Harsin, Marche-en-Famenne
- Hendrik Gorissen vanuit Fiesch (Zwitserland)

Sommigen van deze mensen waren zelfs zo vriendelijk om naar elk redaktielid een kaartje te sturen, waarvoor ze natuurlijk dubbel bedankt worden.

Diegenen die hun vakantie nog moeten nemen mogen nog steeds groeten sturen naar één van ons, dat spreekt vanzelf.

Daarmee sluiten we dan het hoofdstuk "Vakantie" af, althans voor wat deze inleiding betreft.

(w)a(a)r(b)l(e)e(f)d(e)z(o)n(t)i(j)d(e)n(s)o(n)z(e)v(a)k(a)n(t)i(e)?
zonzonzonzonzonzonzonzonzonzonzonzonzonderzonzonzonzonzonzonzonzonzonzon

ZE BELOVEN WEL VEEL, WE HEBBEN ER ECHTER NOG NIET VEEL VAN GEMERKT!!!!!!

Van wat? Van de biccen, die wij in vorige Goorgalm beloofden, natuurlijk. Wij hebben gelukkig nog geen klachten ontvangen van ongeduldige soldaten, maar omdat wij vrezen dat ze wel eens zouden komen, willen we deze kwestie hier even nader toelichten:
Zoals elke treffelijke firma past, duurt het lang eer de beloofde bestellingen aankomen. En een even grote waarheid is dat ook de graveur in vakantie was, zodat de namen van de soldaten er nog niet "ingeprent" konden worden. Nog een paar weekjes geduld, a.u.b.

=-

M O P.

De Charel trok naar een psychiater:
- 't Is voor mijne broer dat ik kom, hij denkt dat hij een kieken is!
- Hoe lang duurt dat nu al? vroeg de psychiater.
- Zes jaar !
- Maar waarom kwaamt ge dan niet vroeger ?
- Ik kon de eieren zo goed gebruiken ! antwoordde de Charel met overtuiging !!!

- -

N O G EEN M O P .

De kleine Oscar, die voor het eerst bij de dokter zit, ziet een skelet staan.
- Wat is dat, moeder ? vraagt de kleine.
De dokter komt er tussen: Dat zijn de beenderen van een gestorven mens, vriendje !
Oscar zet verbaasde ogen op en vraagt:
- Dus komt alleen het spek maar in de hemel ??

%?%

"-Heel wat kinderen vragen zich af hoe het komt dat vader hoe langer hoe grijzer wordt, en moeder hoe langer hoe blonder."

-"Vaderdag is net als moederdag,-behalve dan dat hij niet zo duur uitvalt."

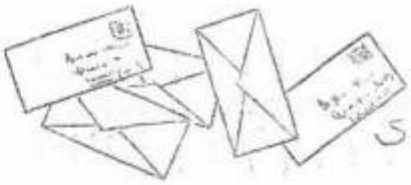

soldatennieuws

? ? ?

! !

! LOUIS VAN VELTHOVEN vanuit ..... !

! !

Beste vrienden,

Het is zo stilaan een gewoonte geworden dat mijn maandelijks briefje uit een heel andere plaats komt dan uit mijn triestig wapenmagazijn.

Deze keer komt het nu eens uit Gooreind en omstreken (= o n o t ?) zelf. Ik geniet voor het ogenblik van een welverdiend verlof. Ik hoop dat jullie ook allemaal een goed verlof gehad hebt (danke Louis, buiten nu en dan wat regen was alles prima !) ,nog bezig zijt, of nog moet beginnen. Ik kan je wel aanbevelen om in Duitsland het goede weer te gaan zoeken. We zijn uit Siegen vertrokken met snikheet weder en juist voorbij de grens werden we onthaald op een fris Belgisch buitje. Het minder goede weer heeft echter niets afgedaan van de heerlijkheid van mijn verlof. (n.v.d.r.: wie of wat dan wel Louis ?)

Na de "open door" waar ik tevergeefs onze reizende redactie verwachtte, werd het aftellen naar de thuiskomst. Eerst mocht ik nog een week lang als brigadier van week mijn makkers pesten met karweien. (foei !!) Als toemaatje kreeg ik een wacht aan het munitiedepot. (joepie !!) Negen wachten op negen maanden is niet zo erg en ik geloof niet dat het gemiddelde van de staFbatterij, dat twintig wachten per man bedraagt, zal geëvenaard worden.

Onze typist heeft al wel eens staLbatterij getypt. Het is nog geen stal, maar de meiden voor vuile karweien en de wachten zitten er wel. (n.v.d.r.: sorry voor onze typist Louis, het ventje kan er ook helemaal niets aan doen. Hij houdt nu éénmaal zó veel van staLLen !)

De tijd vliegt er echter mee en vandaag staan we al op honderd dagen van het einde (of van het begin ?); maar ook op het einde van het verlof. Nu we dan toch aan het eindigen zijn maken we tevens een eind aan ons briefje,

de beste groeten en tot volgende maand

Louis

Om alle misverstanden te mijden willen we er wel op duiden dat wij Louis' briefje reeds vorige maand ontvingen, dus i.p.v. nog 100 "demain matin", nog slechts een kleine zestig. Proficiat Louis, ga zo verder en eens zullen we dan toch uw afzwaai meemaken (en meevieren ?). Heden ten dage is Louis "weeral" in verlof en wij hebben van deze gelegenheid dan maar gebruik gemaakt om een extra-hulp te vragen. Louis was natuurlijk onmiddellijk akkoord, waarvoor we hem dan ook zéér dankbaar zijn.

§!?§!

REKRUTEN !!!!!!

We vernamen zojuist dat Schaepers Corneel, Oude Baan 12, vanaf 2 september het vaderland gaat dienen. We wensen hem alvast het beste en hopen zo vlug mogelijk een briefje te ontvangen.

+++

! !

! LEO VAN STAAY vanuit SOEST !

! !

Vrienden Goorgalm,

Hallo ! Hoe gaat het ginder in Gooreind. Het zal er zeker wel goed gaan, nu en dan een potje melk (met schuim) en dan volgt de rest wel vanzelf. (nvdr.: wat veel van die potjes, en dan volgt er niet te veel meer "van zelf")

Al is het weder hier niet te best (nvdr : hier gelukkig wel !!!) toch mogen we niet klagen. Bijlange niet, we zijn immers gedurende drie dagen op bivak geweest en hebben ons reuze geamuseerd : dwz prachtige oefeningen gedaan, iedere nacht een nachtwandeling (?) en ook nog een dropping. Die dropping (oorspronkelijk was die voorzien op 50 km) was nog het plezantste. Een 10-tal km voorbij de stad Una (dit was dan in totaal op 30 km van ons bivak) werden we dan "gedropt", in ons bezit een landkaart, kompas en zaklamp. Vandaar moesten we normaal naar Buecke trekken, maar omdat het toch zó plezant was,liepen wij met onze groep enkele kilometerkes om. Enfin, rond 3 uur in de morgen waren we dan in ons kamp terug. Om 6 uur werd er reeds appel geblazen, alles opgebroken en om 10 uur ving de terugweg aan. Om zeker niet te stijf te worden mochten wij te voet terug naar het kamp gaan.

We doen nu ook veel sport en hindernispiste, tegen de dood op. (!) En ... piket ... wacht ... allé, de meesten onder kennen dat spelleke wel. (nvdr. een zeer plezant spelletje, zolang "ge'r nie aan zijt") Volgende week nog een " marseke " van 30 km, en zo vliegen de dagen hier dan voorbij.

Onze kollega's,de Riki's, hebben meegedaan aan een vierdaagse tocht in Nederland, en dat moet toch niet te best zijn meegevallen. Liever zij dan ik hoor ! (foei Leo !)

Ja vriende dat zal het dan weer zijn voor deze maand. Nog de beste groeten en tot weder horen.

Leo

Leo is ondertussen ook nog eens komen zien op Gooreind. We hebben ook nog

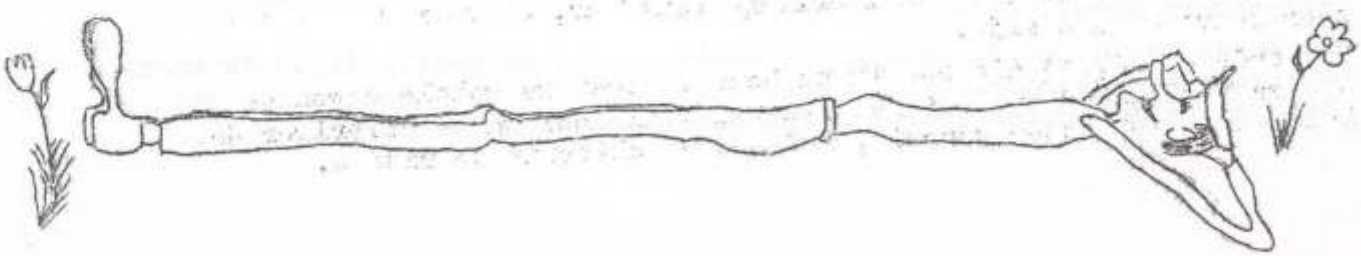

vernomen dat Leo ginder nog iets overkomen is dat heel wat erger had kunnen uitvallen. Het fijne van de hele zaak kunnen we nog niet vertellen, maar door één of andere onvoorzichtigheid liep Leo enkele weken geleden een vrij ernstige oogkwestuur op. Leo kennende, weten we goed genoeg dat hij ons hierover volgende maal wel uitvoerig verslag zal uitbrengen. We wensen Leo nog een goed verlof, en ditmaal zullen we eens extra voor uw Goorgalm zorgen. Akkoord ? Tot volgende maand Leo !

wachtpiketwachtpiketwachtpiketwachtpiketwachtpiketwachtpiketwachtpiket

§ §

§ LEO VAN DEN KEYBUS VANUIT TURNHOUT §

§ §

Beste Goorgalmers,

Vooreerst dank ik U voor de juni-uitgave van Goorgalm.

Met mij is hier alles opperbest, behalve dan dat we van piket zijn. Nu mag ik de afwas van de officieren gedurende een weekje zuiver maken. Ze hebben me dit al meer gelapt, en ik kan u verzekeren dat het geen klein karweitje is. (nvdr.: een ezel stoot zich geen twee keer ...)

Het is misschien wel interessant dat ik even het opleidingsprogramma van een chauffeur beschrijf. Deze opleiding duurt DRIE maanden. De eerste maand is de basisopleiding : drill, camouflage, leren schieten en dan niet te vergeten de reglementen.
De tweede maand hebben we een halve dag FRAC, en een halve dag schietoefeningen. De FRAC is ongeveer gelegen op een tweetal km van de kazerne. Hier leren we een jeep besturen, krijgen we lessen over de wegcode en trachten we iets van de autotechniek onder de knie te krijgen.
Wat het rijden met een camion betreft, daarover wat meer. Ze leggen u uit hoe ge dat "ding" moet starten, hoe ge de vitessen moeten "roeren", en trekt dan uw plan maar. De grootste moeilijkheid ligt hem natuurlijk in het overschakelen, vandaar datdit meestal gepaard gaat met een gekraak en gejank van de motor. Dit duurt dan juist zolang tot de monitor op zijn manier begint te janken, alle heiligen bijeen roept, het in de miljarden zoekt, om er dan per slot van rekening God nog bij te roepen. Dit maakt de chauffeur dan zó zenuwachtig, dat die gewoonweg z'n versnellingsbak niet meer ontziet en met de hefboom nog erger roert als in een pot kokende soep. Daarom is het dan ook te begrijpen dat deze lessen en voor de leerling-chauffeur, en voor de monitor een zéér zware opgave zijn.

De derde maand, en die ben ik nu bezig, mogen we gehele dagen de baan op, gans België door. Dat is natuurlijk al heel wat plezieriger dan hele dagen 100 meter vooruit, 200 meter achteruit te rijden.

Dit was dan het voornaamste nieuws uit Turnhout, en dan maar tot een volgende maal.

Leo

Tja, en dan denken wij soms ook nog dat we het slecht hebben als er naast ons iemand zit te z..... van : " En moet ge nu absoluut zó hard rijden ? Pas op, ginder staat er ene stil ! Wat schiet ge daar nu mee op als ge die auto voorbijsteekt!".
Ja, Leo, ge ziet, wij durven ook nog klagen. We hopen maar dat ge nu al van die "lastige" monitors verlost zult zijn en als ge wat tijd over hebt, komt dan gerust met uw camion naar Gooreind, dan kunnen we het ook eens proberen. Wij chauffeur, gij dan als monitor. Tot dan ....

---

900 900 900 900 900 900 900 900 900 900 900 900 900 900 900 900
0 VAN LOOVEREN LOUIS vanuit het MILITAIR HOSPITAAL 9
0
900 900 900 900 900 900 900 900 900 900 900 900 900 900 900 900

Beste Milacers,

Hier ben ik dan nog eens met een briefje, ditmaal niet vanuit m'n bedstede te Polygoon, maar wel vanuit Antwerpen. Ik ben namelijk sinds Gooreind-steenweg-kermis met " verlof ", in het Militair Hospitaal dan.

Hoe ik hier geraakt ben, wel heel simpel en zonder het zelf te willen. Toen ik de zondagavond (met de kermis dus) rond 12 h naar Polygoon reed , botste ik aan 't Withof pardoes op N.L. uit de Gasthuisstraat. Ik sloeg met m'n fiets en snuiter tegen moeder aarde en werd alzo gewond aan m'n linkeroog en wenkbrauw. In de kazerne werd ik dan opgenomen in de infermerie en werd hier zeer goed verzorgd. Gezien er echter geen verbetering kwam, vloog ik naar het Militair Hospitaal te Antwerpen. Hier moet ik dan van die vervelende oogtesten doen, pillen slikken ... maar er komt nog geen verbetering. Wat ze nu met me van plan zijn, weet ik niet. In ieder geval,ik mag toch nog enkele dagen hier blijven.

Voor mij komt dit ongeval juist goed aan. (?!) Er is namelijk hetvolgende : op 30 augustus vertrekt onze By op manoeuvers naar Elsenborn. Is er tegen die tijd

nog geen beterschap, dan zullen er voor mij helemaal geen manoeuvers zijn. (nvdr.: nu begrijpen waarom het maar niet beter wil worden !) Voor mij zou dit natuurlijk wel reusachtig zijn, maar voor de By ...
Aangezien een tweede richter (zelfde taak als ik dus) thuis in herstelverlof is , zullen er slechts 4 van de 6 richters aantreden. Maar kom, ik zal m'n plan hier wel trekken, dat zij het ginder dan ook maar doen...

Hier in het hospitaal is het anders niet zo slecht. Ik doe hier niets anders dan goed eten, slapen en nu en dan eens naar de dokter gaan. Meer niet. Van het weer hoeven we niet te genieten, dan kunnen we evengoed een douche gaan nemen.

Ik ga nu maar afscheid nemen, want ik, als plantrekker van Gooreind, weet U niets meer te melden.

Allen de beste groeten, en tot een volgende keer...

Louis (de plantrekker)

We durven Louis slecht een spoedig herstel wensen, dan zou hij misschien denken dat we hem die manoeuvers toch toewensen. Luister Louis, doe zo verder, waarom zoudt ge iets anders doen als ge ze zo ook kunt verdienen. Over één zaak zwijgt ge in alle talen Louis : zijn er ginder geen verpleegsters, of houdt ge die liever alleen voor U zelf???
Louis, het beste, zoals ge het U zelf toewenst en tot een volgende keer ...

$ $
Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr Fr

2 maal JOS DE HONDT uit DELBRUCK

Beste Milacers,

De beste groeten aan alle Goorgalmers vanuit het zonnige (?) Delbruck. Deze keer begin ik niet met jullie te bedanken, maar eerder met een klein verwijt. (amai !!!!) Jullie weten zeker niet wat me aangedaan wordt. Ik zit hier reeds een week vol spanning te wachten op onze Goorgalm. En ... elke dag word ik teleurgesteld omdat er dat machtig boekje niet is. Ik blijf natuurlijk hopen, zoals een goed soldaat trouwens past. Ik hoop echter dat één van de volgende dagen de Goorgalm er zal zijn.

Hier valt er niet veel te beleven. Elke dag vroeg opstaan om niets te doen,

voor de meesten althans. Voor ons topo's is er genoeg te doen. Verleden week hebben we les gekregen over de telluro-meter, het laatste instrument dat we nog moesten leren, zodat we nu doorgaan als volmaakte topo's. De telluro-meter is wel een interessant instrument. Het dient om afstanden te meten, grote afstanden dan (max. 60 km). Dit gebeurt met golven, volgens het systeem van radio en TV. (nvdr.: dit laatste niet verwarren met Toon V....) Het is dan ook een kostelijk ding, kostprijs 250.000 Fr. Dat kan tellen !

Gisteren hebben we ook ons eerste alarm meegemaakt. Om 8 h 's morgens werd het alarm geblazen. We kregen 2 h tijd om alles te ontruimen. Het is ons gelukt want om 9h40 was alles O.K. Het heeft ons veel, heel veel zweet gekost. De topo's moesten ook de munitie gaan halen. Er waren kistjes bij die zo klein waren dat men ze maar amper zag staan, maar ze wogen dan toch nog liefst 50 kg. Een ganse camion hebben we zo mogen laden, en daarna nog 3 camions topo-materiaal. Ik kan u verzekeren dat ge daarna wel bekaf zijt, want het moet allemaal zo vlug mogelijk gebeuren. (nvdr.: laat u nu niet kennen hé joske, anders praat voor tien man en nu ...)

Ik ga er nu maar mee stoppen .....

Enkele dagen later ontvingen we weer een briefje van Joske ...

Beste Milacers,

Met heel veel spijt in mijn binnenste neem ik de pen ter hand om me 1000- maal te verontschuldigen voor mijn overhaast schrijven. Ik had het wel-kunnen denken dat ik vandaag DE Goorgalm zou ontvangen. Nogmaals mijn verontschuldigingen daarvoor, het zal echt niet meer gebeuren.

Louis (de zware) heeft mij de handschoen toegeworpen. Normaal mag ik die niet opnemen omdat ik niet tegen eén overste mag ingaan. Ik ken Louis echter al enkele dagen (soms zéér lange dagen) en weet dat hij me wel de toelating zal geven het tegen hem op te nemen. Hij is zelfs zo goed geweest mij de keuze van het strijdwapen te laten. Aangezien hij een stille wenk (nog niet zo stil) gegeven heeft, zal ik niet het tafeltenissen nemen. Ik stel dan voor dat we het uitvechten met de kruiswoordraadsels uit Goorgalm. Nu is het woord aan Louis of hij akkoord is met die keuze, of niet. Ik verwacht dan ook een antwoord in de volgende Goorgalm.

Deze keer is het me dan gelukt tussen de prijzen te vallen. Het doet me des te meer deugd omdat ik"de zware" heb geklopt (er is wel een tikje leedvermaak bij).

In de dagklapper heb ik kunnen lezen dat ge de hoopt koestert dat ook wij eens in burgerpak zullen kunnen uitgaan. Wel, het is zo ver. Gisteren ontvingen we het telegram waarin stond dat we in burger mogen uit gaan. We moeten enkel nog de toelating krijgen van de batterij-commandant, maar dat zal binnen enkele dagen wel volgen.

Na 3 maanden zonder verlof, komen we op 25 juli terug naar ons dierbaar dorpje, om er een welverdiende rust te genieten.

Ik ga er nu maar mee stoppen, maar eerst nog eens m'n verontschuldigingen voor mijn vorige brief. Nog de beste groeten aan alle lezende en andere Goorgalmers en aan de rustende (≠ roestende) redactieleden.

joske

zie vervolg blz. 41

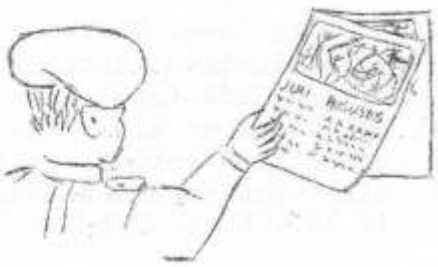

Dagklapper

Lieve lezers en dito lezeressen, bij het lezen van deze dagklapper zult U bemerken dat er zgn. "gaten" in voorkomen; op zijn Gooreinds gezegd: er zijn dagen overgeslagen. Dit komt enerzijds omdat wij allemaal in verlof zijn geweest, en dit heuglijk verschijnsel beleven door ons volstrekt van niets iets aan te trekken, en anderzijds zouden wij veel te veel bladzijden hebben als we elke dag van deze twee vakantiemaanden in de dagklapper zouden verwerken.
Wij verontschuldigen ons eveneens zo we belangrijke feiten zouden vergeten zijn: de wederaanpassing aan het normale leven gebeurt bij ons altijd zééééér langzaam....
Nou, hier gaan we dan maar:

Donderdag 4 juli.

In café " Bij Bob en Suzy " vergaderen de cafebazen van de Bredabaan in verband met de in 't verschiet zijnde volksspelen. In de loop van de avond ontvangt redaktielid(je) T.V. een telefoontje van de geachte "zegsman" van bovenvermelde vergadering, die hem het baantje van koerskommissaris aanbiedt. Eerst aarzelt T. even, maar nadat hij hoort wat "eraan vastzit", neemt hij gretig het voorstel aan. Verdere incidenten zijn er tijdens het afdraaien van de goorgalm niet voorgevallen. Wij willen enkel nog even vermelden dat drie afscheidvierende redaktieleden in de loop van de avond (ofte nacht) nog enige, en eveneens feestvierende, cafébazen tegenkwamen, en dat er ductig op los verbroederd werd!
Vroeg in de morgen ziet een naar-het-werk-rijdende arbeider in Polygoon twee Gooreindenaars reklaam maken voor Goorgalm. Met een bal, beschilderd met een grote "G" (van Goorgalm) zijn zij in het midden van de Bredabaan een matchke voetbal aan 't spelen. Sommige mensen zijn toch altijd even vroeg uit de veren zouden wij zo zeggen.

Vrijdag 5 juli.

Met de welwillende hulp van de Knappe en Aantrekkelijke Jongens worden de goorgalmen in elkaar gestoken en netjes op hopen gelegd, klaar voor verzending. Dorst werd er niet geleden, honger wel. P.v.B.v.d.M. wist echter te vertellen dat er thuis nog heel wat verse eieren in de ijskast lagen. Naar hij zei, wisten ze thuis niet hoe ze die allemaal op moesten krijgen. Steeds

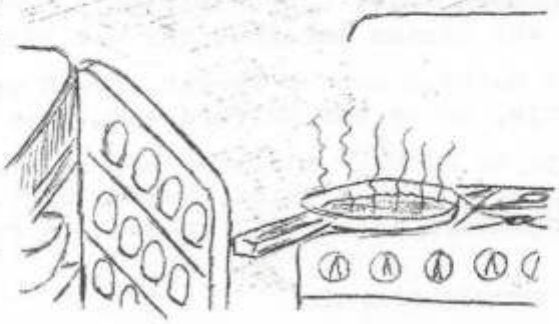

bereid om te helpen waar er nood is, trokken wij laat in de avond naar P.'s ouderlijke woning. We moesten de eieren wel zelf bakken (één der redaktieleden bleek daar zelfs een specialist in te zijn), maar ze smaakten in elk geval heerlijk !! Bedankt, moeder V.L., en als we nog eens komen eten, zullen we niet vergeten de afwas te doen!!

Zaterdag 6 juli.

Het regent niet.
Het giet.
En in die gietende regen dragen wij, samen met de steeds wakkere kajotters, zonder regenjas, in ons hempie, hier en daar al zwemmend (wegens de onregelmatige overzetdiensten op sommige Gooreindse kanalen), de goorgalmen rond. Aan de mensen die in hun bus een blaadje vonden met nog sporen erop van de enorme regendruppels die deze dag vallen, bieden wij onze verontschuldigingen aan. Wij hebben getracht de boekjes te beschermen (want zij zijn ons lief), op het laatste zelfs door ze onder ons flanelletje te houden, maar toen we zelfs op ons bloot buikje nat waren, hielp ook deze remedie niet langer. Een van onze overgevoelige redaktieleden begon zelfs hartstochtelijk te wenen bij het zien van de waterschade, toegebracht aan sommige goorgalmen, maar dit maakte de zaak alleen maar erger, en de boekjes nog natter.
En diegenen die denken dat een ongeluk wel alleen komt, waren er weer

eens naast. Toen René C., de wagen volgeladen met goorgalmen, van de Bredabaan in de Martendijk wilde draaien, ramde een nog wilde fransman in volle geweld het redaktioneel geitje van de familie C. Een geluk met het ongeluk was dat het geitje sterker bleek dan ooit iemand zou verwacht hebben: het kloeg slechts van een klein schrammetje aan de onderkant van de buitenzijde van de rechterachterdeur. Ook inwendig bleek het geen kwetsuren te hebben opgelopen. Vriendelijk en voorkomend als steeds, besloot R., na een schriftelijke schuldbekentenis van de snode fransoos, het zaakje "in der minne" te regelen.
Dit was dan, buiten het scheuren van de stencil van het kruiswoordraadsel (wat wel eens meer gebeurt en gewoonlijk een vloed van krachtwoorden doet losbarsten in het afdraailokaal), het enige incident uit de Goorgalm-van-juni-loopbaan.
Toen al de blaadjes eindelijk op hun bestemming waren, hield het op met regenen. Of had u misschien iets anders verwacht?

Aan het keieven was het deze avond bal. Daar moeten we bij zijn, zeiden de blazers en trommelaars van onze harmonie, en opgetogen trokken zij naar ons plaatselijk meer om de kampeerders een serenade te brengen, zoals zij zeker voordien nooit een zullen gehoord hebben. Nadien pakten onze solisten een stevige pint, en trokken zingend terug naar hun respectievelijke bedstee.

Zondag 7 juli.

Na dagen en weken en maanden en jaren van slecht, miezerig, vuil, plakkerig en regenachtig weer, krijgen we vandaag eindelijk eens weer de zon te zien. Het wordt een echt warme dag, en omdat we het zo slecht gewoon waren, moeten we allemaal binnen blijven om geen zonneslag op te lopen. En maar klagen omdat het zo warm is, en omdat we zo zweten....

Maandag 8 juli.

Via de televisie komt ons ter ore dat het ministerie van landsverdediging, na het lezen van Goorgalm nr 4, om het achterstel opgelopen op onze noorderburen weer in te halen, het besluitheeft uitgevaardigd dat de Belgische militianen niet langer in uniform hoeven rond te lopen, als zij na de zware (!) dagtaak een pintje willen gaan pakken buiten de kazerne. Dit geldt echter niet voor de rekruten tijdens de eerste twee maanden, en ook de matrozen moeten hun uniform aanhouden zolang ze aan boord van hun schoener, prauw of roeiboot zijn, of als ze in het buitenland vertoeven.
Het zal voor ons dus uitkijken worden om nog een verdediger van het vaderland te herkennen. Enkel de verstokte vaderlandslievenden (en zij die geen proper overhemd meer hebben) zullen vanaf vandaag nog in kakiplunje te bewonderen zijn. Wij zullen de lezers op de hoogte houden als er in de omstreken van Gooreind zulk een eksemplaar mocht verschijnen. In de week van de soldaat zullen wij trachten enkelen ervan naar Gooreind te lokken. Deze zullen dan tegen, naar wij hopen, een schappelijke prijs te bezichtigen zijn in de parochiezaal.
Deze, langs de ene kant heuglijke mededeling van de regering, heeft ook een schaduwzijde, en wel in het biezonder voor die eksemplaren van de vrouwelijke sekse, die graag met een manskerel in kaki paraderen. Goorgalm betuigt zijn medeleven met hen, en deelt van de andere kant ook mee in de vreugde die bij de meeste soldaten moet heersen. Draait en keert het zoals ge wilt, wij zijn er altijd bij!!!!!

Dinsdag 9 juli.

In ons vorig nummer (dagklapper van 13 juni) bereikte onze fantasie weer een hoogtepunt. Met klank en brio vertelden wij over het schitterende bezoek van de meisjes van het derde en vierde leerjaar aan de Solo-fabrieken te Merksem. Tijdens het afdraaien van Goorgalm tikte de steeds opmerkzame zuster Marie-Rachel ons echter reeds duchtig op onze redaktionele vingers, en met een blik, waarvan de gestrengheid zelfs aan onze voorzitter niet ontging, wees zij erop dat die meisjes helemaal niet naar de solo gaan kijken waren. "Het is heel goed mogelijk", zo vervolgde de zuster, "dat één van de meisjes een solonummer ten beste heeft gegeven, het zou zelfs kunnen dat er bij waren die solo op hun boterhammetjes gesmeerd hadden, maar in Merksem zij in geen geval geweest!".
Nog steeds volgens de zuster hadden de meisjes de kookkunst reeds voldoende onder de knie, maar wisten zij nog bitter weinig af van de methoden die onze gemeentelijke vroede vaderen aan de dag leggen om de gemeente te leiden langs goede en heilzame wegen. Aldus werd

besloten het gemeentehuis te bezoeken, en niet de margarinefabriek, wat uiteraard iets geheels anders is.

Begonnen werd in de kelder.Hier vonden onze meisjes een bediende die daar sinds de 16e eeuw ingeslapen was tussen de archieven, en in zijn slaap steeds mompelde: "Ick heb dorscht ende hongher". Door vlijtige kinderhandjes werden hem boterhammen thermossen koffie toegestoken, maar de dromende bediende weerde af met de woorden: "Enckel bier ende worst." Vermoeid van dit lange spreken, draaide hij zich op zijn andere zijde, en sliep rustig verder. Waarschijnlijk betreft het een der verre voorvaderen van onze achtbare heer voorzitter.
Op het gelijkvloers werd met belangstelling gekeken naar de beambte die nog steeds wanhopig zoekt naar de adressen van onze soldaten, die wij vorig jaar in een vlaag van zinsverbijstering aangevraagd hebben. Telkens de ijverige man, badend in het zweet, weer een adres gevonden te hebben, bleek de soldaat in kwestie juist afgezwaaid te zijn. De man, vader van 13 kinderen, draaide zich dan om en weende, tot de burgervader in persoon hem met een bemoedigend schouderklopje aanmaande weer aan het werk te gaan: éénmaal zou het toch wel eens lukken.
In de trouwzaal was juist een koppel bezig, zodat de kinderen ijlings door de roodwordende gids dienden weggeloodst te worden.
Ruim een half uur werd verpoosd op de plaats waar eens onze voorzitter met ware heldenmoed, drie nachten na elkaar geslapen heeft, toen hij trachtte de adressen van onze soldaten te weten te komen (zie inleidende goorgalm nr 1) Deze plaats, waar nog enkel een fris bloemtuiltje herinnert aan de heroïsche strijd die er weleer door een man van eer (en van bier, nota van typist) gestreden werd, genoot een uitzonderlijke belangstelling vanwege onze goorgalmlezende meisjes.
Boven werd een blik geworpen (men mocht drie keer gooien) in het kabinet van de burgemeester. Met spijt moest men , toen iedereen geworpen had, vaststellen dat het uur van vertrek gekomen was. Immers, de zuster hield eraan dat de kinderen die dag ook nog eens de mensen aan het werk zouden zien. Eerst het gemeentehuis, en dan de melkerij van.... zie nu vorige goorgalm, blz. 24, donderdag 13 juni, onderaan.

Woensdag 10 juli.

Terwijl men in Gooreind ijverig de afval opstookt van de opgepoetste wegen, branden in Antwerpen ernstiger vuren. Het atheneum wordt voor een groot gedeelte verwoest, in de haven brandt een schip uit, en verschrikt door al deze vuurhaarden, stort in de Gorterstraat nog een dancing in ook. Een geluk dat Antwerpen nogal

groot is, zodat we nog niet kunnen spreken van een stad die met de grond gelijkgemaakt werd!!!

Nauwgezette burgers van Gooreind bemerken dat het schaftuurtje sinds verscheidene dagen een kwartiertje vroeger is dan gewoonlijk. Eerst dachten zij (en wij) dat België vanaf nu ook een zomer- en wintertijd zou krijgen, maar achteraf bleek het enkel de klok van de kerk te zijn die telkens 15 minuten te vroeg luidde des middags. Dit gebeurde tot groot genoegen van de mannen die een kwartier vroeger stopten met het werk, maar het was een ramp voor de naar Veronica luisterende vrouwen die telkens een kwartier te laat klaar waren met het eten!

Donderdag 11 juli.

Op diverse plaatsen in Vlaanderen wordt vandaag de guldensporenslag plechtig herdacht. De feestelijkheden die op deze dag voor buiten gepland waren, vielen wel letterlijk, maar niet figuurlijk, in het water. Toch voelden wij ons vlaamse hart tegen de avond onrustig kloppen, en om een uur of zeven konden wij het echt niet meer uithouden. Op de zolder zochten wij zolang tot we onze oude goedendag, een erfstuk van onze bet-over-over-over-over-over-overgrootvader, dienog persoonlijk onder het bevel van Robrecht van Bethune slag leverde, gevonden hadden, en met z'n allen gezeten op het paard van onze voorzitter trokken wij in gestrekte draf naar Leuven, waar we de strijd aanbonden met enkele Walen, die in juni gebuisd waren en al blokten voor september. Vier hebben wij de schedel ingeslagen, drie onder de paardehoeven vertrappeld, en één gevankelijk meegevoerd naar Gooreind, waar we hem tentoongesteld hebben in een glazen kastje (niet aanraken a.u.b.) van ons lokaal. Drie dagen later hebben we hem weer vrijgelaten, na hem te hebben beroofd van zijn gulden spoor. Deze is nog steeds in ons lokaal te bezichtigen tegen een civiel prijsje. Zo speelden wij voor Leeuw van Vlaanderen, en kropen 's nachts tevreden in onze tent.

Vandaag ook passeren vier Hollanders in Gooreind, en het zou te schoon geweest zijn, zo zij dit gedaan hadden zonder een spoor achter te laten. Ze veroorzaken namelijk twee accidenten. Aan Vik v.d.B. botst een luksewagen op een kamion. Twee hollanders stappen verdwaasd (mogelijk een gevolg van dit ongeval), maar ongedeerd uit, doen een omhaling bij de omstaanders, en verdwijnen met de eerstvolgende bus naar het land waar zij thuishoren.
Een beetje erger is het gesteld met Eddy v.d.R. Eddy, thuis in "assurantie", rijdt met zijn velo naar de dokter. Hij wordt voorbijgestoken door twee Hollanders met de brommer. Blijkbaar hadden deze hun ganse inboedel opgeladen, want door de omvangrijke bagage wordt Eddy gehaakt en meegesleurd. Resultaat: nog drie gebroken vingers bij en nog een paar weken ziekteverlof bovenop!

Vrijdag 13 juli.

Met het oog op de nakende sportmanifestatie van de K.L.J. in Kalmthout, trainen onze Gooreindse landelijke jongelingen zich voor de diverse proeven. Er werd gelopen, gesprongen (hoog en ver) en gegooid op alle mogelijke wijzen en met alle mogelijke voorwerpen. De form was er, dat werden de gelegenheidsoefenmeesters op slag gewaar. En de form zou er (zo bleek nadien) blijven!!

Eén van onze redaktieleden, E.P., wordt vandaag overvallen door een zware ziekte. Twee volle dagen en nachten moet hij in bed blijven, mag hij alleen maar melk drinken en gerstepap eten (waarvan hij zó ziek wordt dat hij nadien alle twee uren minstens één pint moet drinken); bovendien mag het lief slechts drie maal per dag op bezoek komen, en nooit langer dan 8 uur aan één stuk blijven. Hiervan kikkerde ons doodziek redaktielidje zienderogen op, en de derde dag stond hij reeds om 5 uur 's morgens in zijns vaders hof de patatten uit te doen. Ondertussen is alles nog veel verergerd, maar daarover méér verder in deze dagklapper!

Zaterdag 13 juli.

Als wij zo even al die berichten die wij over de telex binnenkrijgen, nauwkeurig bekijken, komen we onwillekeurig tot de vaststelling dat Gooreind op dit moment één enorme (jeugdige) bouwwerf moet zijn. De KAJ werkt met man en macht (vooral met man) aan de binneninrichting van hun lokaal. Dit werk wordt door ons ten zeerste op prijs gesteld, gezien ook wij plegen te vergaderen in voornoemde instelling. Het spreekt vanzelf dat wij ook al eens een handje kwamen toesteken en een pintje meedrinken.(vooral dit laatste!)
Ook de scouts waren nog niet helemaal tevreden over hun lokaal, en daar werd eveneens geknoeft dat het een lust was om zien!!
Dan is er nog de chirojeugd, die in de Grotstraat volop bezig is met het metselen van een building. Naar wij van deskundigen vernamen, schiet het werk goed op, en zal de ruwbouw zeer binnenkort voltooid worden.
Vandaag echter gaat onze grootste aandacht naar het lokaal van de sup ortersklub "Dino" aan het voetbalterrein. Onder het achterdochtig oog van de wakende huismoeders, met goedkeurend gemompel van de eveneens wakende huisvaders, wordt de spiksplinternieuwe (bier)toog in triomf en onder fantastisch gezweet het lokaal binnengesleurd. Om van de geleverde inspanningen enigszins te bekomen, heeft men hem dan maar onmiddellijk geprobeerd: of hij op zijn plaats stond, of men er goed kon aan gaan hangen, en of men er goed kon aan blijven plakken. Aanstonds na de verspreiding van het goede nieuws werden 2.645 nieuwe leden geregistreerd.

En om in de trant van de lokalen te blijven: van aan het houten, maar zéér sympatieke welpenlokaal in de gasthuisstraat vertrekken vandaag de welpkens op kamp naar Westmalle. Doch meer hierover in het Jeugdnieuws.

Zondag 14 juli.

Vandaag gaat de K.L.J.-Gooreind de kleuren verdedigen van ons dorp in een grootse sportmanifestatie in Kalmthout. Dat ze zich schitterend van hun zware taak gekweten hebben, leest U in Jeugdnieuws!

Vanuit "Wezel" bereikt ons volgende mededeling:
Vandaag rond tien uur zouden in de zaal Wesalia de wereldberoemde Equals (Baby come back) optreden. De imkomstprijs was eerder aan de gepeperde kant, en bovendien, toen een van onze redakteurs om kwart voor twaalf van zijn lief kwam en daar passeerde, bleken de beruchte knapen er nog steeds niet te zijn. Dit tot grote wanhoop van diverse Gooreindse tieners, die met de laatste bus naar huis moesten.
Uiteindelijk arriveerden "ze" dan toch. Op slag was iedereen vergeten dat er om kwart voor één geen bus meer rijdt. Naar later bleek zijn de "Equals" midden in de nacht nog opgetreden voor een fel gedund, maar toch enthoesiast publiek.

Dat onze voorzitter lief en leed deelt met zijn fiets, is door de goorgalmlezers reeds voldoende geweten. Vandaag wordt Gooreind, juist wegens die heroïsche liefde: voorzitter-fiets, door een ware ramp getroffen. Na een "kort" bezoekje aan een plaatselijke drankgelegenheid komt K. (soms ook wel Ch. genoemd) tot de verschrikkelijke vaststelling dat zijn vehikel spoorloos verdwenen is. Eerst denkt hij aan een wansmakelijke grap van twee hem vergezellende redaktieleden, maar na hen een halfuur lang gefolterd te hebben op de pijnbank, doch zonder resultaat, moet hij tenslotte de harde waarheid aanvaarden: zijn fiets is gestolen. In het zicht van zijn twee onderdanen barst hij in tranen uit, en slechts met een aspro kan hij in zijn bed gestopt worden, waar hij in een rusteloze slaap valt. Ooggetuigen hebben later verklaard dat hij de gehele nacht luidop heeft gedroomd van fietsen die doortrappen en rammelen, van gevaarlijke boeven die op sluwe wijze de velo's van kleine jongetjes stelen, en van voorzitters die ontroostbaar zijn.

Maandag 15 juli.

Louis Vissenberg zal wel nooit gedacht hebben dat hij in deze goorgalm zou verschijnen. Zeker zal hij dit niet vermoed hebben toen hij, bij het snijden van gras voor zijn konijnen, uit de sloot van achter het vroegere dopkotje (het huidige welpenlokaal) een stuk zéér oud, verroest ijzer bovenhaalde. Bij identificatie van dit antiek ijzererts, bleek dit echter het overblijfsel te zijn van de vermiste voorzittersvelo. Onze Gooreindse garde werd onmiddellijk op de hoogte gebracht van de blijde vondst. Hij persoonlijk mocht de heuglijke mare gaan verkondigen aan onze geliefde meester. Deze laatste was bij het zien van het politieuniform met een voor hem ongewone snelheid tot in het diepste putteke van de kelder gevlucht, doch toen hij het woord "fiets" hoorde vernoemen, kwam hij er even ongewoon snel terug uit en viel de wetsdienaar om de hals, waarover deze ten zeerste verbaasd was.
De dader van deze snode diefstal wordt nog steeds met man en macht opgespoord. Voor zover wij weten, heeft Goorgalm geen vijanden; van een wraakmaatregel kan dus uiteraard geen sprake zijn (of toch???)
Eventuele tips kunt u inzenden aan het nu reeds overbekend adres.
Gelieve een oplossing van het kruiswoordraadsel bij te voegen a.u.b.

Dinsdag 16 juli.

Een ander heuglijk nieuws bereikt vandaag onze nog slaperige oren. Vanaf 1969 zullen de dienstplichtigen, waarvan reeds twee broers soldaat geweest zijn, vrijstelling van legerdienst kunnen genieten. Wat diegenen die in deze situatie verkeren, daarvoor moeten doen, zult u tijdig in ons technisch hoekje lezen.

Woensdag 17 juli.

Wanneer u dacht:er zijn in Gooreind niets anders dan fietsende, auto- of busrijdende mensen, dan bent u er met klank naast, lieve lezer. Er zijn ook nog mensen, toegegeven dat ze zeldzaam worden, die houden van een fikse wandeltocht. Voorbeeld hiervan: de vader van onze rumoerige gelegenheidsadressenschrijver-loopjongen George Michel, stapte mee op in de befaamde vierdaagse van Nijmegen. En wat meer is, hij kwam nog aan ook. Vanwege onze voltallige redaktie mag hij een welgemeende proficiat in ontvangst nemen. Bij het lezen van zulke berichten, voelen wij ook onze benen kriebelen, doch dat houdt gewoonlijk op als we in de auto stappen om naar de dichtsbijzijnde winkel een pakje sigaretten te gaan halen!

Donderdag 18 juli

Een kalme rustige dag. Vandaag worden wij echter ongerust over ons in Tsjecho-slovakije reizend redaktielid J. Wij waren immers reeds twee weken zonder nieuws over hem. Onze voorzitter was er vast van overtuigd dat J. ergens in een kwikmijn gevangen zat. Wij waren iets geruster, daar onze mening was dat J. slechts in een zoutmijn dwangarbeid verrichten zou.

Vrijdag 19 juli.

Van dit plaatsje maken wij gebruik om een klein verwijtje dat iemand, wiens naam wij niet vermelden omdat wij er zeker van zijn dat het echt niet kwaad bedoeld was, te verantwoorden. In ons vorig nummer vermeldden wij het feit dat L.D.R. haar 90ste verjaardag vierde. Een van onze lezers of lezeressen maakte hierbij de opmerking dat wij dàt wel, en een bruiloft, die ook rond die tijd gevierd werd, niet vermeld hebben. Nu weten wij, door middel van vele mensen, die ons het een of ander bericht mededelen, wel tamelijk veel van wat er in Gooreind gebeurt, maar iedereen zal wel begrijpen dat wij niet alwetend zijn. Indien er in uw familie iets zeer belangrijks gevierd wordt, kom het ons dan gerust vertellen, en ge kunt er op rekenen dat het in Goorgalm verschijnt. Maar zelfs nu kunnen wij geen volledige rechtzetting van het "vergetene" geven, omdat wij nog niet juist op de hoogte zijn om welke bruiloft het nu juist eigenlijk ging. Neem het ons niet kwalijk a.u.b.

Zaterdag 20 juli.

De kajotters kijken met zichtbare voldoening naar de nieuwe zoldering die zij in hun lokaal aanbrachten. Vandaag wordt het laatste stukje plaat erin gelegd. Blijft nu nog alles te schilderen en verder af te werken.

's Avonds is er bij "den Brems" weeral feest! Al (of toch de meeste) leden van het spaarkaske staken er hun p....sorry, benen onder de tafel om te smullen van al het lekkers dat de kokkin had klaargestoomd. Nadien moesten de droge kelen natuurlijk gespoeld worden. Hiervoor stond "den Brems" in hoogsteigen persoon weer op van zijn stoel, haalde zijn voetjes onder de tafel vandaan, en begon met de hem eigen zwierigheid cola's, limonades, tonickskens, chocomelkskes en fruitsappekes in te schenken; na een half uur was de stemming er reeds in. Er werd gedanst en gesprongen, en het was laat in de nacht (naar het schijnt) eer de laatsten weer veilig en slaapdronken in het beddeke kropen.

Zondag 21 juli.

De nationale feestdag wordt vandaag gevierd met een Te Deum in de kerk.

Onze voorzitter, 's zondags nooit van de vroegste uit de veren, wordt deze morgen gewekt door het kletteren van de hoeven der paarden die naar het tornooi van de K.L.J. in Overbroek rijden. Ook twee dapperen van het Akkerveken togen mee op. Zij zouden uitkomen in de dressuurnummers, die er in de voormiddag plaatshadden.

Na drie maanden in de bossen vertoefd te hebben, is Willy V.G. eindelijk weer opgedoken met zijn fiets met aanhangwagen. Tenminste, wij zagen hem weer, heel eventjes maar!
En nu maar wachten tot hij weer opduikt in het novembernummer van Goorgalm.

Vijf jongens en vier meisjes, allen van het Boerengooreind, en omstreken, trekken vandaag per fiets naar de -achteraf zeer sympatiek gevonden- kazerne Majoor Blairon te Turnhout. Ze vonden er Leo Van de Keybus in stralende forme, en "van piket". Het bier in de kantine bleek niet zo smakelijk te zijn als bij Tante Net, maar het was om zo te zeggen voorniet, wat ons inziens toch ook weer een voordeel is.

Maandag 22 juli.

Velen hebben een dag vrijaf: wij ook. Daarom schakelen we meteen over naar.....

...Dinsdag 23 juli.

De jongeren van "de steenweg" springen en dansen: de eerste kramen van de kermis komen traag uit de richting van Holland afgezakt. Er is een stukje rups bij ook, maar die kan minder goed volgen. En nu maar aftellen tot het grote uur, waarop de molens zullen beginnen draaien!

Over diezelfde Bredabaan komt vandaag ook een struise Friese dame in regionale klederdracht, klompen inbegrepen, gewandeld. Kennelijk betreft het hier een van de kampeersters van het keieven. De dame in kwestie scheen te genieten van de belangstelling die de werkende Gooreindse huismoeders voor haar opbrachten. Het zou ons in het geheel niet verwonderen zo een van de volgende dagen enkele Gooreindse vrouwen in gemeentelijke kledij zouden paraderen op onze wegen. Of ziet ge ze al op de Friese wadden lopen te pronken ?

Woensdag 24 juli.

Teerfeest van de Boerinnengilde. Zie hiervoor de rubriek "Lezers schrijven".

De kleine peuters trekken met hun ouders naar een speeltuin in Lier, om daar te gaan kwik-kwakken, om van de schuif-af te rijzen of om te toetouteren. Ook mochten ze naar hartelust, en voor niets, op de paardemolen zitten, maar ze moesten hem zelf duwen. Er werd in ieder geval duchtig geoefend om de "flos" te pakken tegen volgende zondag. De ouders hielden zich waarschijnlijk aangenaam bezig met het drinken van een cola, het eten van een crème-glaske of een pistolletje. Naar wij konden vernemen, had iedereen zich in ieder geval reuze geamuseerd.

De welpjes keren terug van hun kamp te Westmalle. Eerste reaktie: ze hadden zich goed geamuseerd, maar het had toch o zoveel geregend!

Om 8 uur 's avonds was er een vergadering voorzien van goorgalm. Er zou vooral gesproken worden over de komende volksspelen. Om 9 uur waren we al met twee in het lokaal, om half tien daagde zelfs een derde lid op, maar verder kwam het niet. De kleine minderheidsgroep, waaronder de voorzitter, maakte van de gelegenheid gebruik om enkele voorstellen goed te keuren, die door de anderen nooit zouden aanvaard zijn. Zoals op al onze vergaderingen werden ook nu, al waren we dan maar met drie, enkele soldatenliederen gezongen, waaronder wij vermelden: Zie de maan schijnt door de bomen, de herderkens lagen bij nachte, en het zeer opstandige Noordamerikaanse volkslied: En de pombak, de pombak...
Daarna besloten de aanwezigen, inmiddels versterkt door enkele kajotters, zich te oefenen in het pitjesbak gooien en vogelenpikken, als training in het vooruitzicht van de volksspelen.
Om 12 uur werd het afscheidslied gezongen.

Donderdag 25 juli.

Hoeveel er gekomen zijn, weten we niet. Maar aan de geparkeerde auto's en fietsen te zien, waren ze met velen. Wie??? Onze bloedgevers die in de parochiezaal door zéér deskundige vaklui een half lietertje van hun bloed laten aftappen.
Zoals de aandachtige lezer in vorig nummer reeds moet opgemerkt hebben, bestaat de Rode-kruis-afdeling Gooreind 10 jaar. Onze felicitaties aan de verantwoordelijken, en vooral aan de talrijke bloedgevers! Langs deze weg doen wij een oproep aan alle leiders van jeugdverenigingen, maar evengoed aan alle andere jongens en meisjes, vrouwen en mannen, om zo veel mogelijk de lessen te volgen van eerste hulp bij ongevallen, en van ambulancier. Hiervoor kan men zich aangeven bij Henri Bouvé, Venstraat 3 en bij L. Mattheeussen, Bredabaan 1000.

Vrijdag 26 juli.

't Is de schoonste dag van uw leven, zeggen ze. Jos Van Tichelen, en François Gilops zullen nu weten of het waar is of niet. Ze verlaten hun respectievelijke kazernes en trekken huiswaarts, zwaarbeladen....(met kitzak en valies natuurlijk).

Iemand die al héél lang afgezwaaid is, maar nu nog de rol speelt van geestelijke vader der Gooreindse soldaten, haalt vandaag dè krachttoer uit van zijn leven. Toevallig op bezoek bij frans G. (Oud Gooreind), ziet hij hoe zeer ervaren kooplui er maar niet in slagen een veulen op een vrachtwagen te krijgen. Zonder dralen en nog minder met schrik, de handen uit de "zwarte"mouwen, neemt hij het nog onervaren veulen over, spreekt het zachtjes, zoals we dat van hem gewend zijn, gedurendé een half uur toe, en leidt het diertje, dat plots zeer gewillig blijkt te zijn, met gemak op "den beestenwagen". Eenvoudig, zoals steeds, wuift hij alle dankbetuigingen in de wind, maar ons redaktielid, toeschouwer-van-het-spektakel, meende toch dat hij iets trotser dan gewoonlijk weer op de fiets sprong, om op andere plaatsen zijn apostolaatswerk voort te zetten.

Zaterdag 27 juli

Om half drie wordt het startsein gegeven van de jaarlijkse Grote Prijs van Gooreind voor nieuwelingen. Al de Vlaamse vedetten zijn aanwezig. De inrichters, mensen van de G.W.B.= Gooreindse Wielerbond, drukken de deelnemers eerst nog eens speciaal op het hart dat het verboden is:

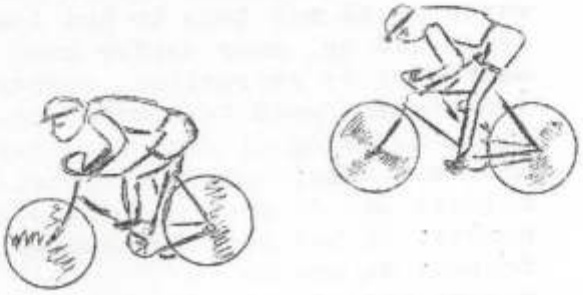

-drinken van de toeschouwers aan te nemen;
-te vallen;
-plat te rijden;
-binnenwegen te gebruiken;
-op te geven;
- zich te dopen.

Nadat allen beloofd hebben zich hieraan te houden, wordt de karavaan de Waterdreef ingestuurd, en daarmee zijn de renners begonnen aan de eerste van de zeventien af te leggen ronden, elk van 3 km 252 m.
Onze plaatselijke vedette, Frans Rombouts, wist zich aanvankelijk sterk in de kijker te rijden. Na drie ronden slaagde hij er zelfs in met een lichte voorsprong aan de aamkomstmoet toe te komen. Maar nadien moest hij boeten voor de geleverde inspanningen. Toen wij, na de aankomst, tevergeefs naar hem uitkeken, bleek tenslotte dat hij had moeten afrekenen met 7 valpartijen, 6 lekke banden, 2 kaderbreuken en een-niet-meer-tot-werken-bereidzijnd-versnellingsapparaat. Vanwege onze redaktie in ieder geval nog veel sukses Frans; mits duchtig oefenen komt ge er wel!

Zondag 28 juli.

Rond elf uur beginnen paardenmolens, rupsen, autoscooters en muziekdozen op "steenwegkermis" op volle toeren te draaien.
In de namiddag viel een incidentje te betreuren: een meisje viel van de rups en diende naar de kliniek gebracht te worden. Verder verliep alles zoals op een andere kermis,doch in de avond gebeurde eén tweede accident. Jacky V.E. kwam met zijn brommer ten val in de Bosduinstraat. De opgelopen verwondingen waren gelukkig niet van ernstige aard.

's Avonds was het dan voor de eerste maal bal in de nieuwe zaal van de harmonie, achter de Wiro. Het spreekt vanzelf dat daar gedanst werd en leute gemaakt tot in de vroege uurtjes. Wij echter bleven daar ijzig kalm bij, aten een fritje, dronken een limonade, en masseerden de benen tegen de grote dag van morgen.

Maandag 29 juli.

G O O R G A L M K W A M, Z A G.....

Inderdaad, om half tien 's morgens werden de soldatenhemden, versierd met een helder wit rugnummer, waarop te lezen stond: "Goorgalm, gesterkt door Tante Net", aangetrokken. Onze voorzitter Fidel, in de wereld Karel, trommelde zijn ondergeschikten, waaronder slechts één redaktielidje, nl. Piet V.L. en voor de rest bestaande uit zogenaamde "huurlingen-kajotters": François M., Sus V.L., Jef "Pancho" K., en Neel V.T., bij elkaar, en samen trok de goorgalmploeg ter inschrijving naar "den Brems". Daar werden zij door de andere ploegen met een zekere "achterdocht" bekeken. De gevestigde favorieten schenen een zekere "vrees" te voelen voor de jonge krachten, die stralend van frisheid en forme, het café binnenstapten.
De start, bij den Brems, was voor onze ploeg ontmoedigend: slechts Neel slaagde erin een fatsoenlijke prijs in de wacht te slepen. Het was onze puzzelaar André Matt., die de gele trui om de lenden kreeg. Dan trokken alle deelnemers, 6 ploegen + 2 individuelen, naar de "Kuyper"waar het erop aan kwam ringetjes aan het bord te gooien. Hier was het Van Hees die erin slaagde de meeste punten te halen, en hier eveneens gebeurde het bijna ongelooflijke. Drie kandidaten stonden met gelijke punten voor de gele trui: Goorgalmer Neel, die hier de zesde plaats had, Jan Van Eemeren en Louis Loyen. Zij moesten "bollen" voor het gele kleinood. En tot enorme vreugde van zijn ploeg, was het Neel die won. In triomf trok de ploeg naar Tante Net, die voor een stevige maaltijd gezorgd had.
In de namiddag: vogelenpik naar de draaiende schijf bij "den Bob". Hier toonde Gust Thijs, individueel, zich de sterkste. Neel V.T wist echter met gemak zijn gele trui te behouden, vermits hij 5de eindigde. Door de goede prestaties van de overige goorgalmers, die volledig achter hun kopman stonden, behaalden ze hier ook het ploegenklassement en de beker. Bij "de Rob", zette Neel de kroon op het werk door de eerste prijs weg te kapen, zodat de overige kanshebbers op de eindzege nog verder teruggeslagen werden. Bij Bartje Cox won Ludo Van Staay. Voor de ereplaatsen werd onze onvolprezen Goorgalm-kopman kundig aangetrokken door Piet (vierde),en gele-truidrager Neel werd vijfde en meteen eindoverwinnaar 1968.Met voormelde ereplaatsen plus de 16e plaats van onze voorzitter, was de triomf volledig. Voor de eerste maal streed Goorgalm mee in de beroemde Gooreindse volksspelen,

.....E N O V E R W O N !!!!!!!

Nadien hadden recepties plaats, in alle grote "steden" langs de Bredabaan. Overal werden onze kampioenen in de bloemen gezet. Een juichende menigte stak hen overal spuitwater toe, en tot slot was er in het hotel-restaurant bij de Rob, zelfs een feestmaaltijd, aangeboden door een vurig Goorgalm-supporter. De ontroering bij onze

kampioenen was zo groot, dat sommigen niet meer alleen naar huis konden gaan. Gelukkig bleek onze technische leider-voorzitter het hoofd koel gehouden te hebben, zodat hij ervoor kon zorgen dat zijn schaapjes allen veilig belandden waar hij ze vandaan had gehaald, namelijk in hun bed.

Dinsdag 30 juli.

Neen, laten wij deze dag vlug overslaan: het uitzicht van sommige naar-hun-werk-trekkende-redaktieleden was al té gortig.....

Woensdag 31 juli.

Bij Cor v.d.S. werd gemaaid (dit is het Gooreinds voor de meiboom steken). De genodigden kregen worstenbrood tot de worst er langs hun oren en het brood langs hun neusgaten uitkwam. Daarop een "verfrissinkje" onder de vorm van "enkele"bakken bier.
Het geheel eindigde in een sportmanifestatie. Begonnen werd met een spurt over 100 m. St.V.V. toc zich hierin de sterkste, terwijl krachtpatser G.G., sterk van armen maar loom van benen, het tempo niet kon volgen en laatste eindigde. Vervolgd werd met de "marathon". Rode lantaarn G.G. bracht de deelnemers naar de bocht aan Fons Quirijnen, en vandaar ging het in looppas naar Cor, waar Willy C. het eerst over de meet kwam.
Na deze helse wedrennen was het de beurt aan de "sterke mannen". Met 2 vingers van elke hand dienden 2zakken cement 20 m ver gedragen te worden. De meesten kregen de zak amper van de grond krijgen, of struikelden al na de eerste meter. Doch hier nam Gust G., als laatste man, weerwraak voor zijn nederlaag in de loopnummers, door de beide zakken 50 meter ver te slepen.
Toen bleken allen moe te zijn. Men liet de zakken cement voor wat ze waren, en liet het zilte nat door het keelgat stromen. Dat dit de mannen verfriste en opkikkerde was 's anderdaags aan sommigen nog te zien!.

Donderdag 1 augustus.

De laatste vakantiemaand begint met een regendag. Tussen de vlagen in vangen wij echter een glimp op van de nieuwe zusters die voortaan de ouden van dagen op het gasthuis zullen verzorgen. Omwille van het vertrek van de vorige zusters was daar een zekere ongerustheid ontstaan tussen de bewoners (bij sommigen zelfs verdriet). Maar dit blijkt nu helemaal verdwenen te zijn: het doet ons waarlijk plezier dat de bejaarden "er kontent van zijn". Wij heten natuurlijk de nieuwe zusters hartelijk welkom in Gooreind, en dat ze er zich zullen thuisvoelen, dàar zijn we tenminste nu reeds van overtuigd.

Vrijdag 2 augustus.

Het regent nog steeds.
Wij blijven de godganse dag binnen rondhummelen, en amuseren ons met domino, pitjesbak, ganzenspel, blindot, en met het ambeteren van onze moeders.

Zaterdag 3 augustus.

Weer regent het vandaag.
Af en toe giet het ook.

Zondag 4 augustus.

Voor de afwisseling regent het 's morgens, 's middags, 's avonds, voor en na het eten, bij het begin van een belangrijk werk (zo rond 7 uur 's avonds ergens in een aangrenzend dorp), in bekoringen en gevaren (die automatisch voortvloeien uit voornoemd belangrijk werk).

Onze plaatselijke fluiters, blazers en trommelaars trekken naar Wortel voor een groot festival. Of ze met de eerste prijs zijn gaan lopen, weten we niet, maar zeker is dat ze gefloten, geblazen en getrommeld hebben tot ze er dorstig van werden.

In de gildezaal treedt, voor een schaars maar select publiek, een tot nog toe onbekende zanggroep op. Waarschijnlijk om zich alvast iets of wat sukses te verzekeren, noemen deze rekels zich de "Vlaamse Goorgalmen". Wat Goorgalm daar nu bij komt doen, weten we niet precies, maar dat men dat wel eens even op voorhand had kunnen komen zeggen, dat is een ander paar mouwen.
Over het optreden zelf gaan we niet verder uitwijden. Wel kunnen we zeggen, dat het initiatief op zichzelf prijzenswaardig is dat wel mag gesteund worden. De keuze van de liederen kon er door, maar de volgorde was nogal bruusk: In één trek overstappen van "schone vlaamse kempen" naar "O Clown" of " de arme Patsy", is nu niet precies wat men een vloeiende overgang kan noemen. Jongens,er wacht u nog een hele boel werk. We verwachten iets van uw publiek optreden op 21.9, maar ge laat best niet na een deskundige op dat gebied vooraf te raadplegen. Tot kijk.

Maandag 5 augustus.

Wij zouden wel wat anders te doen hebben op een maandag, maar hierboven blijkbaar niet: die blijven de regen maar met kuipen tegelijk naar omlaag smijten...

Dinsdag 6 augustus.

Koud, nat, maar vooral nat: prettige vakantie!!!!

Woensdag 7 augustus.

Dat het niet altijd de jongeren moeten zijn die met veel tamtam een nieuwe mode lanceren, ondervinden we vandaag: Corneel T., in de wandeling Nelles v.d.P., doet het in stilte, zonder dat er veel mensen naar komen kijken. In de vroege ochtenduren verschijnt hij

op het kerkplein, gekleed met zijn onafscheidbare hoed, doch met zijn klak er bovenop gezet. Het geheel gaf een ietwat komische indruk, maar het was een gedurfd en zelfs gewaagd initiatief, dat wij dan ook uit volle borst toejuichen. Via ons blaadje doen wij een oproep tot de mannelijke bevolking van Gooreind (de rest van de wereld zal dan wel vanzelf volgen): doe zoals Nelles, geef uw toilet een persoonlijk cachet. Het is bovendien warm in de winter, en je hoed verslijt niet zo gauw.

Ook tijdens deze stille vroege modeshow regent het.

Donderdag 8 augustus.

Ook de zangers en zangeressen van ons befaamd koor genieten van een welverdiende vakantie: twee maand geen repetities of geen publieke optredens meer... maar in stilte wordt druk gewerkt aan het programma van volgend jaar, om er nog méér een knal- en suksesrijk seizoen van te maken dan het nu al was. Via Goorgalm wordt u op de hoogte gehouden. Ondertussen klinken de stemmen 's zondags in de hoogmis wel een beetje verroest, wat niet onbegrijpelijk is met al dat water dat er overgegoten wordt. Ook vandaag geen uitzondering op de gevestigde regel: de regen pletst nog steeds overvloedig ten alle kanten neer.

Vrijdag 9 augustus.

Wij noteerden vandaag twee opklaringen tussen de regenbuien door: één korte van twee seconden, en één lange van volle anderhalve minuut. Het waren heerlijke ogenblikken.

In de Oude Baan moesten we gaan schuilen, en profiteerden er van de gelegenheid om even binnen te wippen in het vroegere café van L.A., thans uitgebaat door Gerard en Julia Vissenberg. Eindelijk weer een openbare drankgelegenheid in de Oude Baan. En zeggen dat in de tijd van ons grootvader in die straat méér cafés dan andere huizen stonden....

Zaterdag 10 augustus.

Wij vinden er geen woorden meer voor, maar het regent nog altijd. De scouts voeren hun kampmateriaal naar Harsin bij Marche en Famenne, Eerst dacht men het met een gewone auto te doen, maar achteraf bleek het nuttiger een motorboot te huren, en hiermee de volgelopen Gooreindse beken af te varen. Zo gezegd, zo gedaan. Ongelukkiglijk werden zij door de sterke stroming meegesleurd naar het noorden, in plaats van naar het zuiden. Het laatst zijn ze gesignaleerd aan de noordwestelijke kust van Ierland, vreedzaam drijvend op de baren van de Golfstroom. De toestand der manschappen was bevredigend.

Voor de boeren wordt het natte weer stilletjesaan een omvangrijke ramp. Het hooi zit te rotten op het veld, en het graan gaat stelselmatig dezelfde weg op. Bovendien wordt het voor de traktoren steeds lastiger om niet vast te rijden in de modder. Met het paard gaat het nog steeds, alhoewel ook dat niet te lang meer zal duren....

Zondag 11 augustus.

Terwijl het maar blijft regenen, vernemen wij dat K.V.H. van Oud Gooreind, samen met een vriend uit Wommelgem door een brommer werden aangereden toen zij met de fiets over de Bredabaan reden. De fietsen werden grondig beschadigd, de voerders kwamen er met een paar schrammen en builen vanaf. Naar het schijnt was de brommer helemaal naar links uitgeweken, omdat de bestuurder schrik had van de voorbijzoevende grote kamions. Kunnen we wel begrijpen met dat gevaarlijke velopad zo dicht tegen de rijweg....

J.K., één der mensen die 's zondags nog regelmatig naar de mis gaan, kon bij het buitenkomen uit de kerk zijn autosleutel niet meer vinden. Eerste reaktie: verdomme, per ongeluk in de schaal gegooid! De kwieke man repte zich terug naar de kerk, doch de pastoor was reeds met de centen vertrokken. Naar de pastorij, waar de parochieherder met zijn alziende blik direkt opgemerkt had dat het bewuste sleuteltje in de achterbroekzak stak. Als penitentie heeft K. de centen van de schaal mogen tellen. Hij is op dit ogenblik nog steeds bezig.

Maandag 12 augustus.

U hebt het goed geraden, waarde lezer: het was weer een gezellige regendag.

Dinsdag 13 augustus

Redaktielid E.P. neemt vandaag, met regendroppels, pardon tranen, in de ogen, afscheid van zijn vrienden-tooghangers, om zich voorgoed aan het vrouwtje te wijden. Dit geschiedt in een alomgekende Gooreindse tapperij, alwaar niet één, maar zes vatjes uitgedronken werden. Tussendoor wordt er vogel gepikt, bil-gejart en tafel gevoetbald. Tot slot werd de dodenmars van Chopin gedraaid op de juke-box, waarna alle aanwezigen de trouwlustige E. uitgeleide deden. Hij werd getroost, men trachtte hem op te beuren, doch met zo weinig overtuiging dat het bij één enkele poging bleef.
En zeggen dat het ergste nog moet komen!

Woensdag 14 augustus.

Wij weten het , het wordt eentonig, maar toch durven wij neerschrijven dat het vandaag nogmaals regende.

Zoals elke woensdag zorgt de meisjes- en kleuterschool van Gooreind voor ontspanning . Ook vandaag trekt men naar een speeltuin, ditmaal in Kontich. Tenminste, dit lezen wij op het programmablaadje, door de zusters uitgegeven, dat wij voor het ogenblik naast ons hebben liggen. Een lofwaardig initiatief !

Donderdag 15 augustus.

"LEVE MOEDER".
Dat lezen wij op de kaartjes, gevoegd bij de talloze ruikers bloemen die vandaag de huiskamers sieren. Terwijl de man, tevreden omdat hij dit cadeautje kocht, en vermoeid van het lange aanschuiven aan de bloemenwinkel, op zijn zetel uitrust, is moeder de vrouw druk bezig in de keuken om het eten klaar te maken, want "op haar feestdag moet er toch iets speciaals op tafel komen". " 't Is wreed", horen we hier en daar zuchten, "op Moederkensdag moeten we nog harder werken dan anders."

Om aan deze wantoestand te verhelpen, hebben wij onze redakteur-kok geraadpleegd, die ons een recept aan de hand deed, dat gemakkelijk door de mannen te bereiden is, zodat de vrouw toch eens één dag op het jaar verlost is van deze karwei. Houdt je oren open, heren, want hier gaan we:

Ga bij de beenhouwer 500 g gebraad halen. Ge snijdt de brok in twee, en bergt de ene helft zorgvuldig in het diepste hoekje van de kelder. Bestrooi de andere helft met peper en zout. De hoeveelheden komen niet zo nauw, als ge er maar niet te zuinig mee zijt. Doe boter in een pan en laat het vlees bruinen. Vergeet vooral niet het gasvuur aan te steken. Schuif daarna het gebraad in de oven die vooraf goed verwarmd werd.
Tijdens het bakken kunt ge worteltjes schrappen, erwtjes pellen en aardappelen schillen; laat u niet ontmoedigen door dit werk: na enkele uren zult ge er reeds een zekere vaardigheid in bereikt hebben. Doe de patatten in een pot, de groenten in een andere, en zet maar op het vuur. Op de aardappelen moet zout, op de groenten suiker. Ge vergist u bij het toedienen van deze ingrediënten natuurlijk van pot. Hierna wordt het hoog tijd om een uurtje uit te rusten. Als ge er dan aan denkt, kunt ge het "vlees" uit de oven halen. Waart ge het vergeten, wacht dan nog een half uurtje. Het resultaat zal echter in beide gevallen hetzelfde zijn; een mooi uitgedroogd en heerlijk zwartgebrand stuk stoofhout. Nu is het ogenblik aangebroken om u kwaad te maken, uw frak aan te schieten om een pint te gaan pakken, en aan uw vrouw te vragen wanneer het eten zal klaar zijn. Vergeet bij het buitengaan vooral niet te zeggen dat er nog 250 g vlees in de kelder ligt.
Tot daar onze onvolprezen chef-kok.

De scouts trekken vandaag op kamp: meer hierover in Jeugdnieuws.

Vrijdag 16 augustus.

Ooit gehoord van het Majoorstraatje, lieve lezer ? Het is een van die rustige wegen (voor zover men over dit aarden wegdek vol putten en gaten als "weg" kan spreken), die steeds zeldzamer worden. In de volksmond is deze wandelsteeg beter gekend als het "straatje van Frans van Guste-zaliger".
Tot vandaag schenen ze in Wezel zelfs niet op de hoogte te zijn van het bestaan van dit wegeltje, laat staan dat ze er iets afwisten van de erbarmelijke t stand waarin het verkeerde.
Vandaag echter rukt plots een legertje gemeentewerklieden aan, die met een hen eigen ijver en werklust een bruin goedje (wat het juist is weten wij ook niet) over het wegdek beginnen te spreiden.
De weinige inwoners die het straatje rijk is, weten met hun geluk geen blijf, en prijzen vurig dit lofwaardig initiatief.
Dat hun vreugde echter van korte duur zou zijn, leest u verder in onze dagklapper van 19 augustus.

Vermelden wij echter nog dat het vandaag regende.

Zaterdag 17 augustus.

Om kwart voor zes ('s morgens) masseert de Gooreindse K.L.J.-leider, tevens redaktielid, voor de laatste maal zijn kuiten ter voorbereiding van een grootse onderneming: een 200-km-lange fietstocht naar Marche-en-Famenne. Straffe wind opzij tot in Leuven; daar een lieter melk en weer wind opzij tot Namen.
En dan begon de mizerie: in de hoop en de overtuiging het Gooreindse scoutskamp rond Marche-les-Dames te vinden, belandde hij er in talloze op-en-afjes zonder einde. In een barakfrituurke kwam hij via de telefoonboek te weten dat de scouts rond Marche-en-Famenne logeerden. Nog een goeie zestig km van zijn positie dus. De frit smaakte hem ineens niet meer, evenmin als de goeie Vin Bourbon.
Maar "trap door en zie niet om" (leuze van ons, Goorgalmers) indachtig.. De inzinking tussen Namen en Eghezée was episch, duwen bergaf (wegens 'hevige rukwinden'), drie lekke banden, een schorre keel, en een totaal gebrek aan cafés. Balans: tien hellingen voetelings beklommen. In Eghezée, op 35 km van zijn bestemming, meende hij eerst sterretjes te zien, maar het was een bier-en-fritbarak. Blubblub-klokklok, en hij voelde zich terug zo sterk, dat hij de rest van de weg nog slechts éénmaal van de fiets geweest is. Ge weet wel waarom. Voor een verslagje van het scoutskamp: raadpleeg het Jeugdnieuws.

U kunt het wel raden: ook tijdens deze heldentocht regende het weeral.

Zondag 18 augustus.

Ijzerbedevaart in een modderige grasvlakte. Meer hierover zult u wel gelezen hebben bij onze collega's van de serieuze pers.

Vanuit Gooreind vertrok deze morgen een bus naar Harsin. Dit om de ouders van de scouts de gelegenheid te geven hun zoontjes aan het kampwerk te zien, en om aan de lieven de kans te geven hun leider-vrijerke in 't oog te houden. Natuurlijk vindt u hierover verslag in Jeugdnieuws, maar één belangrijk feit willen we hier toch even vermelden: het regende vandaag.
En hoever die regen de menselijke geest kan benevelen, konstateerden een paar scoutsouders, toen ze bij hun thuiskomst moesten vaststellen dat één van hen de regenjas van de onderpastoor bleek aan te hebben. Maar ja, om droog te blijven, riskeert een mens al eens wat meer dan anders !!

Maandag 19 augustus.

Wij konden het eerst niet geloven, en toch gebeurde het: drie legervrachtwagens, met als remorck een kanonnetje, twee jeeps met grof luchtafweergeschut, en nog twee jeeps met dolk-, geweer- en revolverdragende soldaten, dat was de processie die resoluut het ons nu reeds bekende Majoorstraatje insloeg, precies om vijf voor drie. Om half vier kwam er nog een helikopter bij, maar die bleef veiligheidshalve in de lucht hangen. Aan de woonst van de overleden majoor werd verzamelen (of Last Post) geblazen, en na een half uur trokken de bezetters zich terug, de straat volledig verwoest in zijn oude toestand achterlatend.

Deze operaties geschiedden voor de afwisseling in de plassende regen.

Dinsdag 20 augustus.

Het wonder is dan eindelijk gebeurd. Het is mooi weer vandaag. Gooreind kan stilletjes beginnen op te drogen.

Iedere rasechte Gooreindenaar is wellicht in zijn kinderjaren gaan ploeteren en dikkoppen vangen in de "beek", zijrivier van de Grote Aa. De laatste jaren had dit eens zo landelijk riviertje echter meer het uitzicht van een vieze "mozzegoot" gekregen. Door de zondvloed van de voorbije weken, schijnt, zoals we bij een toevallig passeren konden bemerken, de grootste vuiligheid toch weer weggespoeld te zijn. Hoe lang het zal duren, weten we niet maar het zien van de beek in een iets of wat propere toestand deed tot deugd aan ons hartje.

Over de invasie in tsjecho-slovakije, die vandaag een aanvang neemt, hoeven we hier wel niet verder uit te wijden. Wij vermelden echter het feit op zichzelf met de bedenking dat VRIJHEID in de wereld toch maar een zeer relatief begrip is.

De leden-boven-de-vijfenzestig-jaar-van-de-Boerinnenbond- teren. Verslag hierover vindt u in "Lezers schrijven".

Enkele Gooreindse reizigers trekken vandaag nog maar eens naar Harsin. Waarschijnlijk om de regenjas van de onderpastoor terug te gaan geven. Of niet????

Woensdag 21 augustus.

Vandaag is het uitgesproken warm, beter gezegd: het was nog heter!

Donderdag 22 augustus.

De mensen van de tweede jeugd trekkenweer op reis. Te Kortrijk bezoeken ze een tapijt- en zakdoekweverij. Daarna in gestrekte galop naar het Gravensteen om het middagmaal te gebruiken. In de namiddag bleek het ogenblik geschikt om de zoo te Lokeren te bezoeken. In de plaatselijke tapperij (met het geliefde orgel) pakten onze tweede jeugdelingen een goeie pot, en naar wij uit doorgaans welingelichte bron vernamen, was het lang niet vroeg meer, toen zij Gooreind weer binnenreden.

Ook vandaag schijnt de zon, tot vermaak van de kinderen, verbazing van de tussensoort, en vreugde van de ouderlingen (op reis).

Vrijdag 23 augustus.

Vandaag begaat, voor de eerste maal in de goorgalmgeschiedenis, een redaktielid een flater die hij zich het hele leven zal berouwen. Feitelijk moet ge wel een ezel zijn om tegen alle logika, gezond verstand en goede raad in, toch nog zo achter de meisjes aan te lopen, dat ge er op den lange duur één aan uw been hebt voor heel uw leven. Ondanks alle vermaningen, ja hoe dikwijls zou onze voorzitter het koppige redaktielid niet onder handen genomen hebben, trouwt Eddy P. vandaag in Wezel met zijn lief Anneke. Wenend, maar machteloos moet onze voorzitter toezien hoe de arme schaapjes stevig in de echt "gebonden" worden. Nog een geluk dat ook een ander redaktielid op de plechtigheid aanwezig was, anders had de voor-

zitter op het kriteiek moment nog een laatste poging ondernomen om deze wanhoopsdaad te verhinderen.
's Avonds op het bal keek het pas getrouwde redaktielidje met een verrukkelijke glimlach in het rond. De aanwezige redaktieleden meenden echter een kleine "flikkering" in de trouwe ogen te ontwaren. Had de "verloren zoon" er misschien spijt van ? Wij weten het niet. Soms had zijn lach iets van de speelse jongeling die te ver gegaan was.
De voltallige redaktie betuigt langs deze weg hun innige deelneming met het jonge paar. Wij zullen Eddy en Anneke bijstaan om te trachten te redden wat er nog te redden valt. Moge het lezen van Goorgalm hen de nodige sterkte bijbrengen, om ondanks alles blij en vrolijk door het leven te gaan. Wij weten het, niet uit ondervinding, het zal dikwijls moeilijk vallen om nog in de wereld te geloven, maar, liefste An, en beste Eddy, denk erom dat wij dan steeds zullen klaarstaan, tenzij we moeten tippen of stencils prikken, om uw leed te verzachten.
"Houdt u sterk, laat u niet uw lood slaan, en zorg ervoor dat uw huis STEEDS open staat om uw vrienden (redaktieleden) te ontvangen." (Citaat E.H. Pastoor Wwz.)
Nogmaals, veel geluk vanwege Goorgalm.

En om deze dag te eindigen: het was mooi en zonnig weer.

Zaterdag 24 augustus.

Het zonnetje schijnt wééral.

De K.L.J. trekt op reis. Via Gent, waar een korte halte wordt gehouden, belandt men te Brugge. Maar ook dit was nog lang niet het eindpunt van de reis. Dat lag in een ander Brugge, nl. in Zeebrugge. Daar bezocht men de pier. De terugreis ging over St Niklaas. Daar (be)zocht men het bier, dat men tenslotte ontdekte in een gezellig tapperijtje aan de Grote Markt.
Merkwaardig in deze reis was dat de timing perfekt verliep.
Plezier werd er overigens gemaakt, zodanig zelfs dat bij de terugkomst sommigen nog lang geen goesting hadden om naar huis te gaan en daarom nog vlug een Gooreindse drankgelegenheid binnenstapten. Volgens de deelnemers was het daar zeker zo gezellig als in St Niklaas. Of wat dacht u anders ?

Zondag 25 augustus.

Te Oevel, zo lezen wij in onze zondagse gazet, is de Gooreindse vrachtwagenchauffeur Fons G. met zijn tankwagen van de autostradeberm getuimeld. De chauffeur bracht het er heelhuids af,maar de wagen die een gevaarlijk gas bevatte, was fel beschadigd. Het ongeval gebeurde om drie uur 's morgens, maar het duurde tot 's middags eer het gevaar voor ontploffingen geweken was. Dat het een ernstig ongeval betrof, bewijst wel het feit dat een heel legertje specialisten eraan te pas kwamen, en dat een ploeg rijkswachters de bevolking op een veilige afstand moest houden.

Redaktielid J.V. trekt met het lief op reis naar Bonheiden, om onze papiervoorraad, die door het voortdurend uitgaven van "extra-dikke nummers" zienderogen slinkt, bij te vullen.

Op de tweede Wezelse kermis waren we weer present: We kwamen er trouwens de helft van de Gooreindse jeugd tegen. Het konook moeilijk anders na een dag waar de zon weerom van de partij was.

Maandag 26 augustus.

En het blijft maar zomeren. Nou, beter laat dan nooit !

Dinsdag 27 augustus.

Op het Gemeentebos valt een kleine Gooreindse rakker in een put waar men even te voren een hoop lege cementzakken in verbrand had. Met zeer ernstige brandwonden moet de knaap naar het hospitaal worden overgebracht. Wij hopen maar dat het allemaal goed zal aflopen, en dat onze kleine vriend spoedig hersteld zal zijn.

En steeds maar zon. Wij wanen ons al in Spanje !!

Woensdag 28 augustus.

Het bestuur van de boerinnegilde neemt een (grote) halve dag verlof en trekt naar Holland: Biesbos, drie uur varen, en eindelijk eens goed eten, dat waren de eerste indrukken die wij ervan opvingen. En het moet gezegd, onze vrouwtjes waren op een zéér fatsoenlijk uur thuis...

Steeds nog zon, maar aan de kim duiken reeds enkele wolkjes op. Kalm blijven, mensen, niet drummen, er komt nog regen genoeg !!!!

Donderdag 29 augustus.

Hevige stortvlagen kondigen het nieuwe,zes - wekendurende regenseizoen aan. Voor het verdere verloop van het weder, leze men de daklapper van augustus terug van voor afaan.

En terwijl wij koortsachtig knoeften om dit nummer tijdig klaar te krijgen, is ook voor de zangers de vakantie uit: Vandaag eerste repetitie. De kelen geschraapt, bijgevijld en met eennieuw laagje vernis bedekt, zo gaan zij hoopvol het nieuwe seizoen tegemoet. Veel sukses!!

En lieve lezer, nu wordt het hoogtijd ermee te stoppen: de stencil zit reeds van ongeduld in het machien te trappelen om afgedraaid te worden. Wij hopen u met deze zo maar eventjes éénentwintig bladzijden dagklapper van dienst te zijn geweest. So long.

LEZERS schrijven

Van de Boerinnengilde ontvingen we volgende twee verslagen:

- FEESTVERGADERING op 24 juli.

Juli was voor de boerinnengilde weer een feestmaand. Met een eucharistieviering werd deze namiddag ingezet,waarna ons een fijn verzorgd feestmaal wachtte.Tussen de gerechten werd het programma afgewerkt en hoorden we achtereenvolgens het jaarverslag met bespreking van de verschillende activiteiten van het voorbije werkjaar
De spreekbeurt werd gehouden door Mevr.De Meulenaere met als onderwerp"Stijl en sfeer in ons gezinsleven"geillustreerd met prachtige kleurendia's.
Door de K.L.J.meisjes werden we vergast op fijne ritmische oefeningen en de dansreeks waar zij op hun gewestelijk zomerfeest de eerste prijs mee wegkaapten. Proficiat,meisjes!!!
Ook ons oudste lid Mevr.De Roey werd in de bloemen gezet om haar negentigste verjaardag.Nog vele gelukkige jaren,Louise!!!
Zo ging het verder in een ware feeststemming tot Z.E.H.Proost met een aanmoedigend woord en een dankgebed deze aangename namiddag besloot.

-FEESTJE OUDSTE LEDEN op 20 augustus.

Op 20 augustus werden de leden gepensioneerden door ons bestuur vergast op een gezellig onder-onsje en weer was onze negentigjarige van de partij .
Zij kregen ook een uiteenzetting over"Been-en voetverzorging", een onderwerp dat iedereen intereseerde.Na een lekere koffietafel werd de namiddag zeer gezellig doorgebracht en dit vooral dank zij Mevr.Theuns die met haar uitzonderlijk geheugen ons een heel repertorium liedjes voorzong uit de oude doos,afgewisseld met leuke mopjes.
Doe zo voort Julie,en houdt er de moed maar in!!!Al te vlug was het tijd om afscheid te nemen en wensten we elkaar tot volgend jaar,als 't God belieft.

$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$&$

Van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen volgend kort berichtje:

Gezien het succes van de danscursus verleden jaar starten we opnieuw met een cursus van 20 danslessen voor de jeugd en voor gehuwden.De lessen beginnen in de maand september en zijn telkens op een vrijdagavond,in de gildezaal.
Nog enkele inschrijvingen kunnen gedaan worden,liefst zo vlug mogelijk,bij de secretaris B.G.J.G. Oude Baan 117.Inschrijvingsbedrag 150Fr.
Wij hopen dat dit jaar de danscursus in de zelfde goede verstandhouding en gezellige sfeer zal verlopen.

namens het comitee.

??? ??? ??? ??? ??? ??? ??? ??? ??? ??? ??? ??? ??? ??? ??? ??? ??? ???

Leon Blom uit Antwerpen stuurde ons volgende brief:

Hooggeachte Heer Voorzitter-Vader Overste,

Met deze stuur ik U mijn oplossing van het kruiswoordraadsel nr 4 op.Op blz.39 vind ik het mooi opgehangen beeld van het klassement in verband met Uw regelmatigheidswedstrijd.Het hangt er inderdaad mooi,maar ik vraag me toch af,of onze vriend Toon Verbeuren de reis naar Keulen niet heeft meegemaakt,dan toch zekere andere initiatieven van de Gooreindse redaktie van goorgalm.Want ik vond nu in het kruiswoordraadsel nr 4 toch een fout van onze vriend T.V. nl.de opgave horizontaal 12 4e woord=bergplaats,volgens T.V. KAS.
Bergplaats=KAST of LA of LADE,maar KAS=geld in voorraad.Indien hieromtrent twijfel moest bestaan onder de geachte redaktie,vraag het dan maar eensaan de heren René en Jos Cox,die zullen U wel kunnen zeggen of hun kas klopt of niet,maar hun kast?????
Het kan natuurlijk ook voorkomen dat de oplossingen phonisch bedoelt zijn i.p.v. grammatikaal(dit om een uitleg op de vergadering te vergemakkelijken)
Intussen kan ik U wel verzekeren dat ik me hartelijk amuseer met de esbattomenten van de zeer geachte redaktieraad die me doen vermoeden dat het leven voor jongelui in een dorp plezieriger moet zijn dan in een stad als Antwerpen ook al door het feit dat iedereen iedereen kent en zodoende een grotere aaneengeslotenheid te vinden is,die wij in een stad missen waar we onze gebuur nog nauwelijks kennen.
Verder moet ik U hartelijk feliciteren voor de opmaak van Goorgalm in zijn verschillende rubrieken. Als buitenlander interesseert mij natuurlijk de Dagklapper het meest, waarin dag voor dag jullie belevenissen in voorkomen en waarin ik gemakkelijk een uitleg kan vinden voor de gemoedstoestand van onze alomgeachte vader-overste, die, zult u wel kunnen vermoeden, ik persoonlijk ken als een goede, gemoedelijke jongen die van het leven houdt en waar ik goed mee omkan, alleen maar spijtig dat ik hem in botermelkdrinken niet kan volgen.
Ontvang intussen, jongens, mijn hartlijke groeten
en beste wensen voor U allen en Goorgalm

brievenkaartenbriefkaartenkaartenbrievenkaartenbriefkaartenbrieven

Van Zuster Ilona uit Hoboken ontvingen wij volgend briefkaartje

Hartelijk dank voor het interessante
"Goorgalm" dat U me regelmatig toestuurt.
Proficiat! Het zit steeds fijn in elkaar!

Zr. Ilona

HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA

DE BEDELAAR

Een bedelaar smeekte om een aalmoes en verzuchtte: "Ach, Mijnheer, 'n kleine ondersteuning voor een ongelukkige vader van zes jonge kinderen, die geen ouders meer hebben om voor hen te zorgen."

HIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHIHI

sportnieuws

Daar wij dit keer werkelijk tijd te kort kwamen om nog op ronde te gaan in de diverse sportcafé's, zal dit sportnieuws enkel handelen over de voetbal. Wij verontschuldigen ons nogmaals bij de tip- en kruisboogschieters, bij de biljarters, de vogelenpikkers en de pitjesbakkers, en trekken ons nogmaals uit de slag met de stellige belofte dat we volgende keer heel wat over hun aktiviteiten zullen brengen.

Zoals alle doortrapte sportliefhebbers wel zullen weten staat het nieuwe voetbalseizoen weer voor de poort van de plein. Onze mauve-witten speelden in de loop van de vakantie reeds enkele matchen, ofwel voor de beker van Antwerpen, ofwel test- of vriendenwedstrijden.

In de Beker van Antwerpen moesten onze jongens in de eerste ronde uitkomen tegen Brecht. Logischerwijze (doch slechts nipt) werd deze match gewonnen door Gooreind V.V. Uitslag: 2 - 1. De beide doelpunten werden gescoord door Louis Smeulders.
De week daarop werd er gespeeld tegen onze noorderburen, de Wezelaars. Spijtig genoeg moest Gooreind hier het onderspit delven. De 0 - 1 uitslag betekende meteen voor onze jongens het einde van de Bekerkompetitie. " 't Is niks" replikeerde een Gooreindse supporter, "volgende maal is het weer onze toer om te winnen, en dan is het voor de puntjes!!!"
Nadat onze jongens uit de beker gewipt waren begonnen ze aan een reeks oefenwedstrijden.
Op 15 augustus mochten verscheidene Gooreindse moeders van hun respektievelijke echtgenoten, mee naar de match Gooreind-St Job gaan zien. Dit was dan meteen hun geschenk voor moederkensdag. Onze scherpschutters slaagden erin de match met 3 - 2 te winnen. De doelpunten kwamen van Louis Smeulders, Jef Brems en Michel Cornelissens.
Op donderdag 22 augustus was er een avondwedstrijd tegen Achterbroek. Hier verloor Gooreind met, hou u vast, 6 - 0. Onze trainer had echter enkele reserven opgesteld om ze op die manier te testen. Blijkbaar hadden deze jongens nog een beetje plankenkoorts. Het is natuurlijk ook heel goed mogelijk dat de onzen niet in hun kaart wilden laten kijken voor het komende seizoen!!
Op zondag 25 augustus werd dan O. Essen op eigen terrein ingeblikt met 0 - 4. Doelpunten kwamen van Louis Smeuders (2) (weer hij), Jef Brems en Julien Franssens elk 1.
Op het ogenblik dat u deze regels leest hebben onze jongens ook reeds tegen Wezel gesjot (29 aug), het kan zijn dat we u deze uitslag nog in extremis brengen in onze laatste berichten. Ook moeten ze nog een verplaatsing maken naar St Job op 1 september.

Op zondag 8 september beginnen onze sjotters dan weer aan een nieuw voetbalseizoen. De 1ste zondag (8 sept. dus) zal er thuis gespeeld worden tegen Achterbroek. Wij zijn er zeker van dat het dan geen 0 - 6 zal worden. (misschien wel 6 - 0). Tevens zal het nieuwe klubhuis dan officieel geopend worden. Wij stellen ons altijd kandidaat om het lint te komen doorknippen!!
Op 15 september gaan onze jongens dan op verplaatsing naar Zandhoven. Op 22 september zal, op Gooreindse bodem, Grobbendonk afgeslacht worden, en op 29 september zal men te Antonia eindelijk eens zien wat voetbal nu eigenlijk is.
Wij hopen, samen met de talrijke vurige Gooreind V.V. supporters, dat onze

voetballers reeds van de eerste dag af hun beste beentje zullen voorzetten. En dan, volhouden jongens, en ervoor zorgen dat Gooreind V.V. dit keer tussen de eerste vijf eindigt!!

Tot daar het nieuws over het eerste elftal.
Wat de reserven betreft, ook zij hebben reeds heel wat oefenwedstrijden achter de rug.
In Loenhout gingen zij met 3 - 2 verliezen. Gust Geens zorgde er voor de 2 doelpunten.
Maar als ge de reserven kent, dan zult ge weten dat die mannen nog wat anders kunnen dan bier drinken. Zo gingen zij de Achterbroekenaren verslaan met zo maar eventjes 11 - 0. Voor deze doeltjeskermis zorgden: Rudi Van Velthoven (4), Frans Wagemakers, Guido Michielsen en Willy Verpoort elk 2, en Jos Van Looveren 1. Na deze match werd er dan maar overgegaan tot bovenvermelde aktiviteit!
Op 1 september zullen zij nog een oefenmatch spelen tegen Achterbroek, en de week daarop begint ook voor hen het nieuwe seizoen. Veel sukses wensen wij hen alvast!!!

Ook de scholieren testten reeds hun krachten in een tweetal oefenwedstrijden.
Op 18 augustus gingen zij in Loenhout met de overwinning lopen. De uitslag was 4 - 6. Cois Brandt nam er 2 doelpunten voor zijn rekening, evenals Jacky Scheipers, Gaston Schrijvers en René Speltinkx zorgden voor de 2 overblijvende doelpunten.
Op 25 augustus noteerden we te Achterbroek een gelijk spel, nl. 2 - 2. Cois Brandt en Walter Van Hooydonk wisten hier beiden een bal tegen de netten te stampen.
Nog 1 oefenmatch staat hun te wachten, nl. op 1 september tegen Achterbroek.
Ook de scholieren wensen wij een kompetitieverloop vol overwinningen!!!!!!!!

De kadetten oefenden zich in twee matchen:
Op 18 augustus versloegen ze hier te Gooreind, de rivalen uit Wezel met 4 - 1. Mon Van Velthoven knalde drie potten binnen en Luc Matthijssens zorgde voor het 4de doelpunt.
Op 22 augustus, te Achterbroek, stond er een 4 - 4 eindscore op het bord. Het waren weer Mon Van Velthoven en Luc Matthijssens die elk 2 doelpunten voor hun rekening namen.
Daarmee vond de trainer dat de jongens zich genoeg geoefend hadden, althans wat de wedstrijden tegen de toekomstige rivalen betrof, en met een gerust gemoed kijken ook zij de kompetitie tegemoet. Alvast veel sukses!!!!!!!!!!!!!

Daarmee hebben wij u het voornaamste verteld wat zich in de voorbije verlofperiode op voetbalgebied heeft afgespeeld. Volgende maand brengen wij u natuurlijk verslagen en uitslagen over de eerste kompetitiewedstrijden. Laat ons hopen dat het rooskleurige verslagen en dito uitslagen zullen zijn!!

goalgoalgoalgoalgoalgoalgoalgoalgoalgoalgoalgoalgoalgoalgoalgoalgoalgoalgoalgoal
doelpuntdoelpuntdoelpuntdoelpuntdoelpuntdoelpuntdoelpuntdoelpuntdoelpunt

Over de duivensport zullen wij ook in ons volgend nummer weer een verslag brengen
Onze sportjoernalist, die hiervoor zorgde vertoeft op dit moment in het buitenland, alwaar hij de lieve duifjes voedert met kersen en bananen.

envliegenmaarenvliegenmaarenvliegenmaarenvliegenmaarenvliegenmaarenvliegenmaar

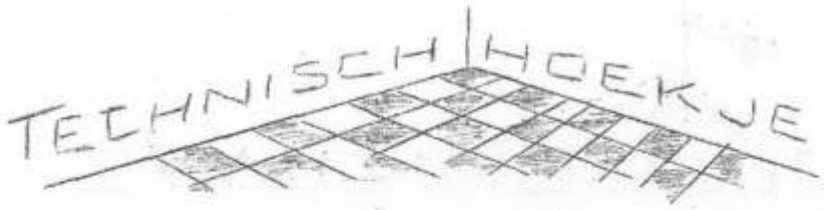

L A N D B O U W V E R L O F .

Militair verlof van tien dagen aan landbouwzonen.

Rekening houdend met de toestand van zekere landbouwteelten veroorzaakt door de weersomstandigheden, heeft de h. P.W. Segers, minister van landsverdediging, besloten een verlof van tien dagen toe te staan, TELLEND ALS WERKELIJKE DIENST (dienen dus niet achteraf bijgedaan te worden !), aan de dienstplichtigen, zonen van landbouwers, die aan hun oversten een attest van de burgemeester zullen voorleggen, bewijzend dat hun vader minstens acht hektaren graangewassen - vlas inbegrepen - d.w.z. minstens twee hektaren aardappelen teelt en de hulp van zijn zoon verlangt te bekomen.

Het verlof zal toegestaan worden tussen 20 augustus en 20 september op vertoon van dit attest.

Het verlof dient in éénmaal genomen te worden en zal niet meer worden toegestaan na 20 september 1968.

De voorgaande bepalingen zijn eveneens van toepassing op de dienstplichtigen die voor 20 september 1968 met onbepaald verlof zullen gestuurd worden.

Zij zijn niet van toepassing op de dienstplichtigen waarvan de vader landbouwer is buiten België noch op de dienstplichtigen die na 31 augustus 1968 zullen ingelijfd worden.

-ç-

MAXIMUM TWEE BROERS !!!!

Naast de gewone vrijlatingen wordt nu ook ontheffing verleend

- aan de dienstplichtigen die behoren tot een gezin met tenminste zes kinderen in leven, onafgezien van het toekomstniveau
- aan een tweede lid van het gezin, mits het eerste deel uitmaakte van een lichting van ten minste vijf jaar vroeger
- aan diegenen die een of meer kinderen ten laste hebben voor 1 januari van het jaar tijdens hetwelk zij de leeftijd van 24 jaar bereikt hebben
- aan de gezinnen met twee broederdiensten.

Volgende maand komen we hierop uitvoeriger terug.

ç-ç-ç-ç-ç-ç-ç-ç-ç-ç-ç-ç-ç-ç-ç-ç-ç-ç-ç-

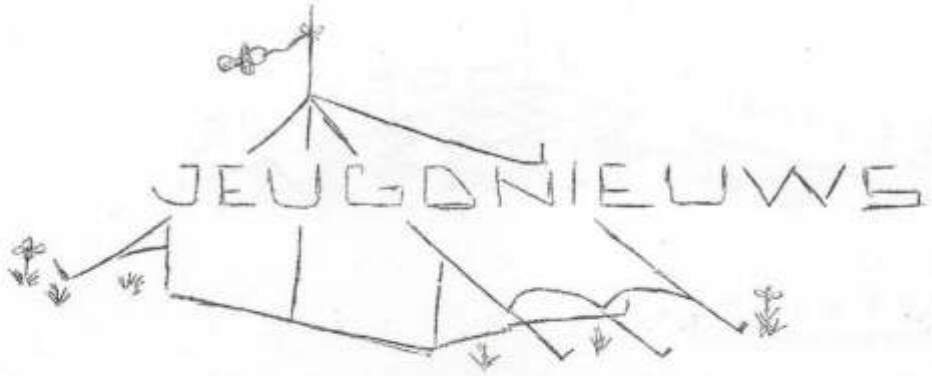


```
$$$$$$$$$$$$$$$$$$$$
$                  $
$    K. A. J.      $
$                  $
$$$$$$$$$$$$$$$$$$$$
```

Hallo Goorgalmers, hier de K.A.J.

Zoals altijd op vrijdagavond hebben wij onze wekelijkse ontspanningsavond, die nu een competitie inhoud op het gebied van ping-pong. Doch men kan ook vogelpikken, tafelvoetballen, pitjesbak spelen of een kaartje leggen.
Als nieuws kunnen we nog vermelden dat wij zelf een valse "plafond" hebben geplaatst in ons lokaal. We waren er nog niet mee begonnen of er waren al moeilijkheden. We kregen nl. de geleende stelling van P. v.d.W. niet binnen. Gelukkig hadden wij onze kajotter-ingenieur op de werkzaamheden uitgenodigd, en na enkele aanwijzingen van hem ging alles als een fluitje van een halve cent.
Na een tweetal weken werken was de zoldering in orde en konden we met het schilderwerk beginnen. In overleg met onze vrouwelijke collega's werd er besloten dat de kleuren wit-zwart zouden zijn, in een geruite vorm.
Als resultaat van dit hele gedoe telden wij: een zestal blauwe duimen en een hoop, met verf besmeurde kajotters, waarvan er enkele nu nog rondlopen met een wit-zwart complex.
Wij houden er aan speciaal een weldoener, F.P. te danken om zijn vaderlijke gift. DANK!!!DANK!!!DANK!!!!!!!!!!!!
We vermelden ook "de witte" (niet die van Ernest Claes, maar die van ons) die ons daadwerkelijk heeft geholpen, en die vele uren bij ons heeft doorgebracht, al is hij dan geen kajotter.
Een goed punt krijgen ook de kajotsters, die als tegenprestatie de verf en het papier leverden.

Co-leider, Jeff.

(n.v.d.r.: ook wij zijn zeer verheugd wegens deze schilderwerken. Nu kunnen wij in 't vervolg ook in een feestelijk lokaal vergaderen. Wij hoorden reeds van onze voorzitter dat wij in 't vervolg vier keer in de week zullen vergaderen, i.p.v. vroeger drie.)

t=o=t=d=a=a=r=d=i=t=k=a=j=n=i=e=u=w=s=v=e=r=d=e=r=j=e=u=g=d=n=i=e=u=w=s
v=i=n=d=t=g=e=w=e=l=o=p=d=e=v=o=l=g=e=n=d=e=b=l=a=d=z=i=j=d=e=n=p=u=n=t

```
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
X                X
X   W E L P E N  X
X                X
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
```

We zullen dadelijk met het menu beginnen:

Vogelsoep
gestompte konijnenwortelen
rivierwater
bevroren bergwater
melk van rosse koeien
gemalen slangevlees
boomvruchten
apezweet.

Voilà de ingredienten voor een geslaagde maaltijd bij onze jonge welpjes te Westmalle, waar ze op kamp waren. Zij woonden er bovendien in een stoere blokhut onder de leiding van de grijze beer, de slimme wouw, de oude wolf en andere lieve (vrouwelijke) beestjes. Onze onderpastoor, proost van ci en ça, en bovendien van Goorgalm, was juist bezig een klein ondeugend welpje te versmachten boven een emmer rivierwater, toen wij van onze ijzeren paarden stapten. Met hoogbangelijke kreetjes joegen wij de wrede doder weg, en het jonge vlaamse leeuwtje nam aalvlug de benen.
Tijdens ons gesprek in de oergezellige blokhut kwamen we te weten dat Manko Kapak in vol ornaat een avondlijk bezoek gebracht had aan onze Goorgalmkinderen van de jungle. De angstkressen van de akela's klonken verschrikkelijk natuurgetrouw indiaans. (hoehoehoe gitchi manitoe kalempe kalempe hoehoehoe) Een berevelbreiende trapper liet zelfs achttien steken vallen!

Zoals u ziet, gelegenheid voor ontspanning voor onze jonge welpjes is er meer dan genoeg!

Van onze correspondent ter plaatse.

rfrafrkfrsfrhfrafrhfrafrtfrhfrifrbfrafrlfrofrefrkfrafrafrcfrhfrifrlfrlfrafrkfrefrlfrafrwfrefrlfrpfrefrn

```
()()()()()()()()
()              ()
()  K. L. J.    ()
()              ()
()()()()()()()()
```

Onze vakantiewerking is zo intens geweest dat we moeilijk in detail kunnen gaan. Enkele *shots* dus:

-derde prijs in het gewestelijk sportfeest te Kalmthout, met daarbij een eerste prijs voor onze wimpeliers; eerste wimpelprijs te Loenhout (gewest Brecht) en vierde wimpelprijs te Wortel (gew. Brecht)
-Een daguitstap naar Gent, Brugge en Zeebrugge. Buitengewoon geslaagd!!Zelfs het weer!!
-Repetities voor het toneel "De ingebeelde zieke" van Molière, dat we in oktober-november zullen opvoeren.

Perspektieven: een gemengde ontmoeting in september, en een "feestzitting" ter gelegenheid van het einde van het K.L.J.-werkjaar.
Op 1 oktober starten we dan met het volgende K.L.J.-werkjaar. Ondertussen mogen we met een blij hart zeggen dat het voorbije jaar, onder het motto "RUIMTE VOOR DE MENS" als zeer geslaagd mag beschouwd worden. Hier voegen we aan toe dat onze K.L.J. met haar 48 leden en haar voortdurende vernieuwing, verre van dood is!!!

René

CHIROMEISJES

Van 31 juli tot 10 augustus gingen onze chiromeisjes op bivak in Houthalen. Het was er zeer goed en we hadden een groot speelplein. Ook waren er in de omgeving grote bossen, waar we de eerste dag zelfs in verloren liepen. Ondanks het afwisselende weer hebben we een fijn kamp gehad. Tweemaal was er een nachtspel voor de groten. Bij het tweede nachtspel liepen er zelfs twee leidsters verloren in het bos. Ze kwamen plots op een grote baan waar ze nog nooit geweest waren. R.J. was zo bang dat ze wel had kunnen wenen waar ze stond. Ook leister C.G. was bang maar ze waagde niet het te laten zien. Ze gingen dan maar verder langs dé baan naar een oranje knipperlicht. Plots zagen ze een straat rechts van de baan, ze draaiden erin en kwamen zo terug aan het begin van het bos, waar ze net het eindsignaal hoorden fluiten. Iedereen is dan naar bed gegaan zonder nog veel te zeggen of te vragen.
Toen het afscheid kwam gingen we allemaal met spijt in het hart van Houthalen terug naar Gooreind, waar meneer pastoor ons met regen begroette. Alle meisjes dankten na de mis Stan Boden, pater, die voor hen zo goed had gezorgd op het bivak.

De groepsleidster.

SCOUTS

Het was zo maar natjes en modderig in de weide van boer Constant Quirijnen (geboren en getogen Gooreindenaar). Een waterzon hing laag over de heuvelkam, en de zeilen van de vijf, zes tenten hingen laag over hun koorden. Hoofdleider Wilfried, en leiders Rudi, Roger, Louis en Jan (goorgalmredakteur) durfden nog maar amper naar de lucht kijken. Na een lekker maaltje mocht ik als gastheer mee ratten helpen vangen op de zolder van boer Stan. Zelfs deze pret werd de leiders niet gegund: de diertjes lieten zich niet zien. Ze sliepen waarschijnlijk. (half één!)
Heel de zondag bleef het druilen en smossen. Toch zagen we niets dan opgewekte gezichten tijdens en na de "heps met eieren". Het doet je deugd tussen zo'n jonge bende te vertoeven. Om elf uur spuwde een grote bus bezoekende ouders, simpatisanten en een 'verloofde' uit. Echt kostelijk om de dames met de hoge hakken door de modder te zien benen. Enfin, de bezoekers hebben zich kostelijk geamuseerd. (onder elkaar wel te verstaan. De scoutjes lieten zich praktisch niet zien.) Heel de ploeg van Goorgalm hoopt natuurlijk (deze hoop is intussen al in vervulling gegaan) dat de zon toch nog wat van zich heeft laten zien in Marche-en-Famenne, zodat men aan verkenningstochten en kampspelen heeft kunnen doen...Immers, onze jonge Goorgalmlezers zijn niet naar de Walen getrokken om er te gaan schuilen!!!

Onze correspondent R. vanuit het scoutskamp te Harsin.

++

15 S E P T E M B E R ! ! ! ! "O N T M O E T I N G" !!

++

Beste lezers en lieve lezeressen van Goorgalm;

Op 15 september aanstaande heeft in Gooreind, op de weide van het Gasthuis de EERSTE sportieve ontmoeting plaats tussen de vier jongensverenigingen van onze Gooreindse jeugd, namelijk

-V.V.K.S. (Vlaamse Vereniging voor Katholieke Scouts)
-K.A.J. (Katholieke Arbeiders Jeugd)
-CHIRO
-K.L.J. (Katholieke Landelijke Jeugd)

Het programma van deze ontmoetingsnamiddag (aanvang half twee): atletiek- en behendigheidswedstrijden tussen onze jongens, en als bijkomend programma: krachtmeeting tussen de oud-leden van deze jeugdverenigingen en de simpatisanten.

Kader van HET gebeuren: tussen de prachtige kastanjedreven van het gasthuis; er wordt gezorgd voor muziek en luidsprekers, zodat alle aanwezigen alles goed kunnen volgen. Er zal (hoe kan het anders voor de mensen van Gooreind) gezorgd worden voor verfrissingen onder de vorm van choco's en andere pilsjes...

Wij verwachten voor deze intens voorbereide ontmoeting:

a) prachtig herfstweer.
b) alle ouders van onze leden.
c) enorm veel liefjes en simpatisanten.
d) een heel klein beetje financiële middelen die wij volledig zullen overmaken aan de jeugd van een ontwikkelingsland.
é) mooie prestaties van de leden.
f) veel goodwill, sportiviteit en jeugdig "ontmoetend" samenzijn.

De leiders van de 4 jeugdbewegingen,

Wilfried, Piet, Ivo en René.....

D+I+T+M+O+E+T+D+A+N+H+E+L+A+A+S+W+E+E+R+H+E+T+E+I+N+D+E+V+A+N+H+E+T+
J+E+U+G+D+N+I+E+U+W+S+Z+I+J+N+T+O+T+V+O+L+G+E+N+D+E+M+A+A+N+D+!=!=!=

vervolg van blz. 11

Joske, voor één keertje willen we het door de vingers zien, maar in het vervolg toch een beetje minder van de toren blazen hé jongske ! Wij wachten met spanning op de uitslag van het fameuze duel. Excuseer ons voor de besnoeiingen in je brieven, anders had het een maxi-maxi nummer moeten worden. Tot volgende maand joske, en hopelijk moet ge deze keer niet zo lang wachten op DE Goorgalm.

& & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & & &

!!!!!!!! [illegible]

Vraag het aan OOMPJE

De Heer P.E. uit B. stelt mij de volgende vraag:

Beste Oompje,

Ik ben onlangs gehuwd en van den buiten verhuisd naar een meer stedelijke omgeving, omdat ik dacht daar beter volgens mijn stand te kunnen leven. Dit schept voor mij echter een probleem, nl. ik moet nu alles met een ruimere en bredere blik bekijken dan vroeger. De inboorlingen van mijn nieuwe verblijfplaats staan er trouwens voor bekend dat zij de zaken groots zien. Ik zou ook met een milac-tijdschrift willen beginnen. Vroeger, toen ik nog in G. woonde, heb ik wel eens sporadisch meegewerkt aan een plaatselijk soldatenblaadje, maar hier kan ik met die ervaring weinig doen: ze zouden mij uitlachen. Help me dit probleem oplossen, lieve Oompje. Hoe moet ik eraan beginnen?

Vooreerst jonge man, een beetje korter had die vraag ook wel gekund, nietwaar? Ik heb tenslotte maar 1 bladzijde voor mij in dit boekje, en jij zou wel mogen leren wat meer plaats af te staan aan een man op jaren. Heb je dat soms vroeger niet geleerd op school?
Anderzijds moet ik u wel feliciteren omwille van het feit dat ik mag konstateren dat jij je krachten nog aan wat anders wilt verbruiken dan aan het welslagen van je eerste huwelijksweken. Het bewijst dat er toch nog één goede trek te vinden is bij de jeugd in het algemeen, en bij jou in het bijzonder.
Met je nieuwe buren zul je wel kunnen opschieten. Naar ik vernomen heb (en Oompje heeft vele oren!) kon jij dat vroeger ook al uitstekend, tenminste als ik alles mag geloven van de loffelijke kommentaren die jijzelf vroeger gestuurd hebt aan het adres van de bewoners van B.
Daar met een soldatenblad starten is natuurlijk een andere zaak. Ik zou als ik jou was en 50 jaar jonger (niet dan jij), beginnen met de gepaste "medewerkers" te zoeken. Kies bij voorkeur jonge mannen uit die ofwel een baard dragen, ofwel er een gehad maar hem reeds afgeschoren hebben. Dit zijn gewoonlijk persoonlijkheden die misschien niet de voldoende capaciteiten, dan toch zich met onblusbare ijver en entoesiasme werpen op het opluisteren van vergaderingen, het armdrinken van de kas, het prikken van de stencils en meer van die zéér belangrijke zaken. Het moeilijkst is wel het zoeken naar een "moderator": dit is iemand die zelf nooit een baard gedragen heeft, tenzij ene van drie dagen, en wiens taak erin bestaat de ideeën van de anderen grondig af te breken, en hen te beteugelen als ze, opgehitst door het drinken van cola, stout worden.
Het eigenlijke werk kun je tenslotte zelf wel doen.
Aan te bevelen is wel, dat je, voor je eerste nummer uitkomt, een beleefdheidsbezoekje aan het plaatselijk postkantoor brengt, en dat je de aanwezige ambtenaren op een pint trakteert. De beambten zullen je niet begrijpen, ook niet na die pint, maar je zult toch je plicht gedaan hebben.
Tenslotte deze goede raad: Koop een ere-steunabonnement op Goorgalm. Het zal je hart en je portemonnee verlichten, en je helpen tijdens de moeilijke eerste dagen. Dit wenst je in ieder geval

uw aller, Oompje.

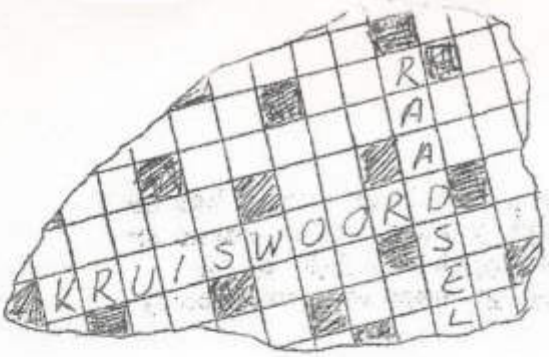

OPLOSSING Nr 4

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	V	A	D	E	R	L	A	N	D	E	R	K	E
2	R	A	A	K		E	L		I	L		E	N
3	E		N	O	T	E	K	R	A	K	E	R	
4	D	E	K	N	A	M	E	N		A	S	S	E
5	E		B	O	N		N	A	Z	A	T	E	N
6	L	E	E	M	T	E			E	R		L	T
7	I	N	T	I	E	M	S	T	E		M	A	O
8	E		U	E		M	A	A	R	T		A	E
9	V	E	I		R	E	M	T		I	E	R	S
10	E	G	G	E		R	E	E	L	E	R		I
11	N	A	I	E	F		N	R		N	I	N	A
12	D	A	N		A	L		E	S		K	A	S
13	E	L	G	E	R		E	N	E	R		T	T

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													

HORIZONTAAL

1. Zij zorgen ervoor dat Goorgalm elke maand in de bus steekt.
2. Verslapping - Vrouwennaam
3. Van eten - 100 g - Verkorte mannennaam
4. Haal met pen - franse kraag
5. Scherts - Ziekte (epidemisch)
6. Rivier in Siberië - En andere Nageslacht
7. Dubbelgeplooide nagel - Brommers
8. Zoen - Vulkaan - Tweeklank
9. Werkzaam maken - Lofzang
10. Geraamte - Nadoen
11. ... Novarum - Van gaan - Franse ontkenning
12. Boom - Uitroep van pijn - Beroemde Zwitserse Willem
13. Heimelijk - Reeds - Lokspijs

VERTIKAAL

1. Knolgewas - Tweedehandskoopjes
2. Stad in Luxemburg - Sint
3. Muzieknoot - Op dit ogenblik - Soort bloem
4. Naamloos - Frans eiland
5. Bioskoop - Op alle plaatsen
6. Beproeving - Kokers
7. Kapoen
8. Ramen - Ten aanzien
9. Schuif - Soort nagel
10. Ieder - Griekse letter - Paling
11. Bisdom (frans) - Boven - 6° muzieknoot
12. Voegwoord - Handelen
13. Jongensnaam - Kardinaal

enzoekenmaar!!!!!!!enoplossenmaar!!!!!!!!!enpuzzelenmaar!!!!!!!enenen!!

REDAKTIEADRESSEN==========REDAKTIEADRESSEN==========REDAKTIE==
++

- Charel Janssen, Oud Gooreind 12.
- Jan Vorsselmans, Noordheuvel 9.
- Eddy Poubaix, Bredabaan 274 Brasschaat.
- Piet Van Looveren, Bosduinstraat 71.
- Toon Verbeuren, Gasthuisstraat 6.
- René Cox, Oud Gooreind 10.
- Walter Aernouts, Emiel Verellenlaan 33.
- Jan Verbeuren, Bredabaan 964.
- E.H. Onderpastoor, pastorij.

Twee maanden geleden kregen wij 39 inzendingen, dit keer waren het er 40. Alhoewel wij deze opgave eerder gemakkelijk vonden, toch waren er tamelijk veel foutieve oplossingen nl.16. Dat maakt dus dat er 24 juiste oplossingen binnenkwamen. Hiervan waren er twee van soldaten, en 22 van de burgers.

In verband met het klassement voor de regelmatigheidswedstrijd, vindt ge achter elke naam weer twee cijfers, bv. (4 0). Het eerste cijfer (ook het belangrijkste) geeft het aantal inzendingen aan dat u ons stuurde, en het tweede duidt het aantal fouten aan dat u hierbij maakte. U zult zien dat er op dit moment nog steeds 9 inzenders zijn, die het maximum aantal punten hebben, nl. (4 0). Het spreekt vanzelf dat wij ten gepasten tijde zullen zorgen voor een ietwat moeilijker kruiswoordraadsel, zodat er een schifting kan plaats vinden. Tevens zal dat aan diegenen, die hier of daar reeds een puntje verloren, de mogelijkheid geven om weer aan te pikken. Hou u al maar vast gereed voor de eindspurt. Doseer uw krachten. Verspil ze niet allemaal aan onze huidige opgave!!

Van de soldaten weer maar twee inzendingen. Dit keer waren ze allebei juist. Onze onschuldige kinderhand, dit keer toebehorend aan een baardig iemand, duidde Jos De Hondt aan als prijswinnaar, zodat louis Van Velthoven ten tweeden male op de kin kan kloppen. Troost u Louis, misschien is de nieuwe opgave u beter gezind! Jos wensen we natuurlijk van harte proficiat met zijn overwinning. Als hij de redaktie nog eens komt bezoeken zal de prijs weer op hem liggen wachten!

Juiste oplossingen van de burgers:

Van De Keybus Roger, Bosduinstr. 141, Goor.	(4 0)
Kerstens Francine, Helpt Elk. str. 10, Goor.	(2 0)
Breugelmans Jozef, Hagelkr. 18, Wwz	(1 0)
Abelshausen K., Oude Baan 150, Goor.	(4 0)
De Wilde L., Oude Baan, 150, Goor.	(4 0)
Hofmans Leon, Gasthuisstr. 51, Goor.	(4 0)
Van Staey Raym., Gooreindb. 4, Post Wwz.	(4 1)
Theuns Roza, Gasthuisstr. 3, Goor.	(4 2)
De Clerck Jozef, Grotstr. 25, Goor.	(3 0)
Mattheeussen Willy, Bredab. 1000, Goor.	(4 5)
Faes Yvonne, Bredab. 1006, Goor.	(2 1)
Ceuppens Gustaaf, Brechtsest. 13, Wwz	(4 0)
Simons Louis, Kerkpl. 20, Goor.	(4 1)
Nuytemans Jaak, Oud Goor. 20, Goor.	(4 3)
Cuypers J., Pastoor Gooreind	(1 0)
Van Looveren A., Akkerveken 22 Goor.	(4 0)
Pleysier René, St Franciskuspl. 15, Merks.	(1 0)
Gommers Els, Noordheuvel 28, Goor.	(3 1)
De Ranter René, Helenbosl. 25, Aartsel.	(3 0)
Jansen Hendrik, Brechtsest. 19, Wwz	(4 0)
Jansen Louis, Kalmthoutsest. Wwz	(4 0)
Zr Ilona, Oudestraat 36, Hoboken	(4 0)

Niet helemaal juist waren de inzendingen van:

Mevr Fr Van Ceulen-Van Hees, Goorbosstr. 72 Goor.	(1f)	(4 2)
Carvers L. + vrienden, Oude Baan 52 Goor.	(2f)	(1 2)
Pacquée Maria, Akkerveken 15 Goor	(2f)	(1 2)
Donckers Alfons, Bredab. 924 Goor.	(2f)	(i 2)

Zr Pharaïldis, Oude Baan 92 Goor.	(1f)	(4	1)
Koyen Marcel, Posterijstr. 54 Goor.	(1f)	(4	3)
Scheipers Jacky, Kochdreef 22 Goor.	(1f)	(3	2)
Ceuppens Louise Gasthuisstr. 13 Goor.	(2f)	(2	2)
Van Bergen Marianne, Past. V. Horenbeebstr 25	(1f)	(4	1)
A. Mattheeussen-Ceuppens, Oude Baan 42, Goor	(2f)	(4	2)
Van Looke Lu, Dorpstr. 3 Wwz	(2f)	(2	2)
Van Velthoven Mon, Gasthuisstr 34 Goor	(2f)	(4	2)
Michel George, Lage Baan 7 Goor.	(2f)	(4	9)
Van De Ven Willy, Stwg Herenthout 88, Herentha	(1f)	(3	1)
Blom Leon, Walenstraat Antwerpen	(2f)	(3	2)
Quirijnen Simons Hilda, Kerkpl. 8 Goor.	(3f)	(3	5)

De onschuldige kinderhand scharrelde in de doos...wachtte even... scharrelde nog wat...en haalde toen langzaam twee papiertjes te voorschijn. Nog langzamer werden deze opengevouwen, en nieuwsgierig blikte ik mee over de schouder, en las met vreugde de namen van de volgende gelukkige winnaars:

- Simons Louis uit de Kerkplaats
- Gommers Els uit de Noordheuvel.

Aan deze gelukkigen wensen wij natuurlijk van harte proficiat, en in de loop van de maand september mogen zij hun pocketboek verwachten. (Dit duurt soms nogal een tijdje, dat kunnen de vorige winnaars wel getuigen, maar komen doet de prijs)
Diegenen die nu met een beteuterd gezicht mompelen: "Ik heb nooit geluk", raden wij aan om het toch maar weer eens te proberen. Volgende keer is het misschien uw beurt om te glimlachen!!

Moesten er mensen zijn, die tot hun niet geringe verbazing, hun naam niet in deze lijst opgenomen zien, en die er nochtans zeker van zijn dat zij een oplossing instuurden, dan kunnen die altijd reklameren. Dit gebeurt liefst SCHRIFTELIJK aan het adres van Toon Verbeuren. Wanneer u mondeling ter kennis van het een of ander redaktielid brengt dat uw naam er niet instond, dan is het goed mogelijk dat hij het vergeet, of niet helemaal juist meer weet over wat of wie het ging en dan is het mij ook onmogelijk om de vergissing weer op zijn pootjes te zetten. Dank bij voorbaat.

REGLEMENT IN HET KORT...../.....REGLEMENT IN HET KORT.....

Stuur uw oplossing binnen vóór 25 september, liefst aan Toon Verbeuren, Gasthuisstraat 6. Afgeven ter plaatse is ook toegelaten. Zelfs afgeven aan andere redaktieleden is toegestaan, op eigen risico dan.
Vermeld duidelijk (liefst op het blad waar het kruiswoordraadsel op staat) uw naam, volledig adres en OUDERDOM. Dit laatste helpt ons bij het zoeken naar een eventuele prijs, die natuurlijk weer bestaat uit twee pockets voor de burgers, en een voor de soldaten.

In verband met de regelmatigheidswedstrijd drukken wij er nog eens op dat het aantal inzendingen van het grootste belang is. Het aantal fouten dat u maakt zal slechts in aanmerking komen als er meerdere inzenders zijn met een gelijk aantal oplossingen.
Ook vermelden wij nog even dat deze bijkomende wedstrijd geldt voor burgers en militairen tesamen.

KCRCUCICSCWCOCOCRCDCRCACACDCSCECLCECICNCDCECKCRCUCICSCWCOCOCRCDCRCACA
DCSCECLCCECINCDCECKCRCUCICSCWCOCOCRCDCRCACACDCSCECLCECICNCDCECECICNCD

laatste berichten

NIEUWE ABONNEMENTEN

En nog steeds zorgen vrienden en sympatisanten, sterk aangemoedigd door de redaktieleden, er voor dat onze lijst abonnees gestadig blijft aangroeien. Als ge daarenboven dan nog een voorzitter hebt, die af en toe eens een pintje gaat pakken in drankgelegenheden waar ze nog geen abonnement hebben, dan begrijpt ge dat onze vriendenkring steeds groter moet worden. Ook een keertje aan de volksspelen deelnemen (en ze winnen) kan nooit kwaad.

Beginnen we dan maar met de nieuwe abonnees uit Gooreind:

- Cox Karel uit de Gasthuisstraat nr 36.
- René Van Kuyk van de Kerkplaats nr 6.
- Jos Van Looveren, Pastoor Van Horenbeekstraat nr 13.
- Roger Raats uit de Waterdreef nr 18.

Abonnees buiten Gooreind:

- De Wetter-Smeyers , Pachterstraat 89 Geraardsbergen
- Adj. M. Lippens, Comdo Ord 1 BE Corps BPS - 2 - BSD
- Gorissen José, Peter Benoitstraat 27 Antwerpen
- L. Vorsselmans - Goossens, Kroonplein 51 merksem
- Maurits Doms-Breës, frituur, Bredabaan 1007 Maria Ter Heide
- Luitenant Van de Kieboom, 10 Kie Kw MT BPS - 11 - BSD
- De Sutter-Mattheussen, café De Vrachtwagen, Bredabaan 997 Maria Ter Heide
- Jozef Hoet, Berlarij 50, Lier.

Als wij op dit late uur nog goed kunnen tellen dan maakt dit tesamen 12 nieuwe abonnenten. Dit brengt het totaal aantal betalende abonnees op 451!!!!! Tellen wij hierbij de 33 gratis abonnementen dan komen we aan een totaal van zo maar eventjes 484!!!!!!!!!!!!!Ongelooflijk, maar waar!!!!! Onze nieuwe abonnees wensen wij in elk geval van harte welkom in de grote familie!!!!

ZIT ER SOMS EEN WIT BLAD, OF EEN SLECHT BEDRUKTE BLADZIJDE IN DEZE GOORGALM?? Aarzel dan niet en spurt naar het dichtstbijwonende redaktielid om er een andere voor te halen. Dit gaat natuurlijk maar zolang de voorraad strekt!!!

(n)e(e)e(r)z(i)t(g)e(e)n(w)i(t)t(e)b(l)a(d)z(i)j(d)e(i)n(d)e(z)e(g)o(o)r(g)a(l)m

Wij houden er aan Jef "Pancho" Koyen te danken, omdat hij zo vriendelijk was deze maand de stencils te komen prikken. Hij heeft dat volgens onze kampioenprikker Piet, zo goed gedaan dat hij het gerust nog mag komen doen. Ook knapte Jef nog enkele andere karweitjes op, waaronder wij vermelden, het typen van enkele stencils. Doe zo voort Pancho, en volgende maand zijt ge ook redaktielid.

WAAUW!!!!!!!!!WAAUW!!!!!!!!!WAAUW!!!!!!!!!WAAUW!!!!!!!!!WAAUW!!!!!!!!!WAAUW!!!!!

Mensen van Gooreind, vergeet niet dat ge op maandag 9 september thuis moet zijn, of dat er althans iemand met een sleutel bij u binnen kan. Op die bewuste maandag zal er immers voor de eerste keer aardgas door de gasleidingen stromen. Het is dan ook noodzakelijk dat er die dag iemand van de gasmaatschappij toegang heeft tot uw woning. VERGEET HET NIET zo uw portemonnee u lief is!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

!!eerstebladvoleerstebladvoleerstebladvoleerstebladvoleerstebladvoleerstebladvol

MOREEL !!!!!!!!!!! MORAAL !!!!!! MOREEL !!!!!!!

Zij die nu eens juist wat morele versterking nodig hadden, zullen deze tevergeefs zoeken . Gezien z'n verschillende kampactiviteiten had onze proost deze maand hoegenaamd geen tijd om zich verder met ons bezig te houden. Het feit dat alles nog moest klaargestoomd worden op donderdagavond zal er dan ook wel voor iets tussen zitten. We hopen dat niemand het ons, en zeker niet onze proost, kwalijk zal nemen en volgende maand komen we dan met een extra-verzorgd " praatje van de onderpastoor ".

AMENAMENAMENAMENAMENAMENAMENAMENAMENAMENAMENAMENAMENAMENAMENAMENAMENAMENAMENAMENAMENAMEN

Gooreindse soldaten !!!!

Gezien we meer dan eens vernemen dat de Goorgalmen U bereiken met vertraging, (post) vragen we U enkel hetvolgende, zodra ge deze Goorgalm ontvangen hebt , zendt ons dan een kaartje of briefje met uw juist huidig adres. Wij kunnen dan eens nazien waar er iets hapert en het nodige doen zulks in 't vervolg te vermijden. Afgesproken ? Dus vlug een kaartje of briefje naar Goorgalm.
()

Volksspelen !!!!

Velen zullen zich gedurende de volksspelen afgevraagd hebben waar wij die mooie petjes gehaald hadden. Nu kunnen we niet anders dan de scouts, en dan vooral de leiders, te bedanken omdat zij zo lief waren ons die petjes (die moesten dienen voor het kamp) voor één dagje af te staan.

Ook mogen we ons aller "tante Net" niet vergeten. Zij zorgde immers voor het nodige eten, en wie Piet en "Panco" een beetje kent, weet al genoeg. Toch hebben deze twee sloeberaars gevre... tot ze er bij vielen. Daarna zorgde "tante Net" nog voor een toverdrankje om ons allen terug in conditie te brengen. Hartelijk dank voor dit alles tante Net, en ook dank voor de plaats die we ter beschikking kregen om "onze" gele trui te hangen. En wat hoor ik ? Tot volgend jaar ? O.K. Afgesproken !

toonneelpietchoikepancotoontjecharelvolksspelensteenwegkermisgeletruiplezier

Gevolgen van de vakantie !!!!

Alhoewel onze dagklapper een absoluut record is, toch is hij nu verre van gans volledig. Immers ook onze redactieleden trokken in verlof (naar buitenland of in een hooimijt) en zodoende bleven sommige feiten ons toch nog onbekend. We willen er nog wel eens op wijzen dat iedere lezer kan meewerken aan de dagklapper. Hebt plezierige anecdoten, schrijf ze vlug op een stukje papier en bezorg het aan één der redactieleden.

= =

TELEGRAMS !!!!!

Leo Van den Keybus (zie soldatennieuws) vertrok op 28 augustus uit Turnhout. De rest van z'n legerdienst zal hij te Altenrath (bij Keulen) doorbrengen.

We vernemen zopas dat Guillaume B. in de kliniek te Brasschaat aan de beterhand is. We wensen Guillaume spoedig een geheel herstel.

Alhoewel de mode nu mini is, gaat Goorgalm niet met de mode mee. Wij bezorgen U deze maand een MAXI-nummer van liefst 47 blz.

ZATERDAG EN ZONDAG (8 en 9 september) ALLEMAAL NAAR DE VLAAMSE KERMIS !!!!